

ಅವಕಾಶ

ಜನವರಿ 2006
ತೆಳೆನಗೆಯ ಕಾಕಾಜಿ

ಜನವರಿ 2006

ತಿಳಿಸ್ಸಗಯ್ ಕಾರಂಜೆ

ಪ್ರಕಾಶ್
ಬಾಗುರು ಚಂದು,
ಎಸ್ ಎಸ್. ತಿವಣ್ಣಪ್ಪ
ಪ್ರಕಾಶ್
ಎಸ್. ಆರ್. ಸತ್ಯ
ಎಸ್. ರಾಮನಾಥ್

గురు
 గోరవాలకత్త
 మణి
 తామరా దవిలంగర్
 ఏన్ . రామనాథ్

18.05.2023 ರೂ 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ಪೇಳಿ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಆಕರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪುಟ 23 ಸಂಚಿಕೆ - 4

ಜನವರಿ- 2006

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	4
ತಥಾಸ್ತು...	ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ	6
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	11
ದೇವರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ...	ಪ್ರಕಾಶ್	13
ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯ...	ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	14
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	17
ವಂದಿಸುವೆ...	ಧೃತಿ	18
ಆನಂದ ಹೇಳಿದ್ದು		20
ಬ್ಯಾಂಗಲೂರು	ಇಂದು ರಮೇಶ್	21
ಈಡಿಯಟ್ ಬಾಕ್ಸ್...	ಗುರು	24
ಚಕನ್ ಸೂಪ್...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	26
ಹಣವೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ		29
ನನಗೂ ಒಂದು...	ಮಣಿ	30
ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ	ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್	34
ತುಂತುರು	ದಂನಲಿ	38
ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟುಕ್ತಿ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	39

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 ದೂರವಾಣಿ: 080- 23345259

email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ್,

ಜಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068.

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಸುರಪುರದಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ; ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು
- ಸುದ್ದಿ

ಅದನ್ನ ಈಗ ಅಸುರ ಪುರ ಅನ್ನಬಹುದೇ?

★★★

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
- ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ

ಅವರೇ ಹೀಗಂದರೆ, ನಮ್ಮಂತಹವರ ಗತಿ ಏನು?!

★★★

ಭೂಗೋಳ ತಜ್ಞರ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಸಚಿವರ ಮನವಿ
- ಪತ್ರಿಕೆ

Pot holes ರಿಪೇರಿಗೆ ಇರಬಹುದೇ?!

★★★

ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಬಿಜೆಪಿಯಿಂದ ಉಮಾ ಉಚ್ಚಾಟನೆ?
- ಸುದ್ದಿ

ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತು!!

★★★

ನಟವರ್ ಸಿಂಗ್ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಆಗ್ರಹ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಅವರು 'ನಟ-ವರ' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ!!

★★★

“ಕನ್ನಡ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ; ಸರ್ಕಾರ ಸಹಿಸದು”

- ಹೇಳಿಕೆ

Well Said !!

★★★

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಆಚರಣೆ ಬೇಡ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಹೌದು, ಕೈ-ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಲೇ ಬೇಕು!!

★★★

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕರಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಚಿತ್ರ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ 'ಕೈ'ವಾಡ ಇರಲೇಬೇಕು!!

★★★

Madhu Neglur's

"Naughty'cal Smiles"

is a treasure trove of humour with over fifty cartoons, quick quips, side splitters, humorous anecdotes, comic interludes, written with a sense of mischief and joy in the heart.

You may order on Tel No. 080-25724490 or write to the author at

"Nerang", 936, 21st Cross, 5th Main, Sector 7, HRS Layout, Bangalore - 560 034.

RETAIL PRICE: Rs. 200

20% DISCOUNT

Pages: 250

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಅಂದಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ 'ನಗುವನಂದ' 1935 ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮೊದಲ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ

ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ 2005ರ ದೀವಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆಹ್ವಾನಿತ ನಗೆಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿವೆ. ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಏಕೈಕ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದಲ್ಲೂ, ಏನಾದರೂ ಹೊಸತಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊಸತನ ಲೇಖನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಒಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವುದು ಕಡಿಮೆಯೇ. ಅವರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಷ್ಟು ಪುಟಗಳನ್ನು ಇಂದಿನ ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು ಎಪ್ಪತ್ತೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೀಚಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ!

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ರೇಡಿಯೋ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಫೆಡರಲ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್‌ನಿಂದ (ಇಂದಿನ ಯೂಪಿಸಿಸಿ) ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋ ಮದ್ರಾಸ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ವಾಹಕ ಹುದ್ದೆಗೆ ಸೇರಿದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೆ ಕೈಲಾಸಂ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾಸ್ತಿ-ರಾಶಿ-ಕೈಲಾಸಂ-ಕಸ್ತೂರಿ-ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ - ಬೇಂದ್ರೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಅಪರೂಪದ ಪೋಟೋ 'ರಾಶಿ ರಾಶಿ ನೆನಪು' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಏಐಆರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾದಾಗ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ, ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದವರಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದದ್ದು ರೇಡಿಯೋ ರೂಪಕ ಮತ್ತು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ. ಬಾನುಲಿ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿನ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಗಾಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಳಿಸುವಂತಹದು. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ನೂರಾರು ರೂಪಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಬಗೆಗೆ ಅವರು ಬರೆದ ಒಂದು ರೂಪಕ 'ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ'ಯ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ 'ದಾಖಲೆಯೂ' ಹೌದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕಕ್ಕೆ

ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟವರೇ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ. ಇವರೇ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಬರೆಸಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು 'ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರಹೋಯಿತ್ತು' 'ವಾರಿಧಿ ನಿನಗಿದೆ ವಂದನೆ' ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಧಿ ಕಳೆದದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊರಗೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಕೊರವಂಜಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು. ಅಂದಿನ ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾಸಿಕ 'ಕಥೆಗಾರ' ಅವರು ಒಂದು ಅಂಕಣವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊರವಂಜಿ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಿತು. ರಾಶಿಯವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊರವಂಜಿಯ ನಂತರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾಗಲೂ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಬರಹಗಳು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಬರವಣಿಗೆ ಸರಳ, ಅಷ್ಟೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಅವರು 20-30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಒಂದು ನಗೆ ಬರಹದ ವಸ್ತು: ನಾದಸ್ವರ ಸಂಗೀತದ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೋತೃವಿಗೆ ಸ್ವರ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಿಂತ, ತಾಳದ ವಿವಿಧ ಲಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಬಲ ವಾದಕರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಪೀಪಿ ತೆಗೆಯದೇ ಶೃತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಹಾಯಿನ ಸಾಧನೆ ಹೆಚ್ಚಿನವನು! ಇಂತಹ ಒಂದು ಸರಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಆ ಲೇಖನ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಆಗಾಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ನಗೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಕೇಫ ಒಂದು ಸೀಕ್ವೆಲ್ ಬರೆದರು, ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು!

ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಹಾಸ್ಯ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಗಿಸುವಂತಹುದಲ್ಲ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿಸುವಂತಹುದು. ಅಬ್ಬರ ಅತಿರೇಕಗಳಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ದೂರ, ಅವರ ಬರಹದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೇ understatement. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಗುಣ ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಎಂದೂ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸದಂತಹ ಹಾಸ್ಯ. ಮಳೆಯೊಡನೆ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಿಲಿಟರಿ ಮಾವ, ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಕಳೆದ ಶೃಂಗೇರಿಯ ವೈದಿಕ, ಪುಕ್ಕಲು ಪುಟ್ಟಯ್ಯ, ಉಡಾಫೆ ಉತ್ತಪ್ಪ ಇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕೆಲವು ಮರೆಯಲಾಗದ ಪಾತ್ರಗಳು. ಇಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಾಹ್ಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವ ಜೊತೆಗೆ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಈ ಹಾಸ್ಯ ಹಿಂದಿರುವ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ 'ತಥಾಸ್ತು ಪಂಡಿತರ ಸನ್ಯಾಸ ಗ್ರಹಣ' ಅವರ ಈ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಬಾನುಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು.

ತಥಾಸ್ತು ಪಂಡಿತರ ಸನ್ಯಾಸ ಗ್ರಹಣ

- ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮಗ್ಗುಲ ಮನೆಯ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು ಒಬ್ಬ ಕಾವಿ ವಸ್ತ್ರದ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಶೆಟ್ಟರು ನನಗೆ ಪರಿಚಿತರು. ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಒಂದೇ ತರಹ. ನಾನಾಗಲೀ ಅವರಾಗಲೀ ಹಿಂದೆಂದೂ ಹೀಗೆ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ ನೆನಪು ನನಗಿಲ್ಲ.

“ಯಾರು ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು?” ಅಂತ ಶೆಟ್ಟರನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ.

“ನಿಮಗೆ ಗುರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರು! ತಥಾಸ್ತು ಪಂಡಿತರು” ಅಂದರು ಶೆಟ್ಟರು.

ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರ ಗುರುತು ನನಗೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅವರು ನನಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವರು. ಆಗ, ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ, ನಾನಿನ್ನೂ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಂಡಿತರು ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್ಸಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗದೆ ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಮನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿಯಾದದ್ದು ‘ವಾಸವಿ ಎಂಪೋರಿಯಂ’ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರೇ ಆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕರು. ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಜತೆಗೆ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗಾಗ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಆಣೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಶೆಟ್ಟರ ನಿಪುಟ್ಟು ಪಾಕಂಪೊಪ್ಪುಗಳ ರುಚಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರು ತಪ್ಪದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಶೆಟ್ಟರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಡಿಗಳ ರುಚಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಹಿಡಿಯ ಎರಡೂ ಕಡೆ ತೂಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚೀಲಗಳ ತುಂಬ ತಿಂಡಿಗಳೇ. ಬಿಸ್ಕತ್ತು, ಹಾಲುಖೋವಾ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳತೆಯಾಗಿ ಶೆಟ್ಟರ ಸೀಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಹಣವೇನಿದ್ದರೂ ಶೆಟ್ಟರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಂಡಿತರು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಖಾದ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾದದ್ದು ಅವರ ಹಾಲುಖೋವಾ. ಅವರು ಚೌಕದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರು ಬೆರಳಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಸನಾದ ಹಾಲುಖೋವಾ ಸುತ್ತಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನನ್ನ

ದೈನಂದಿನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿಸಬಲ್ಲೆನೆನ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪಂಡಿತರ ಹಾಲುಖೋವಾ ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಶಿಸ್ತು ಅವಿಧೇಯತೆಗಳು ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ಸಾಂಸಾರಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೂ ಬಿಡದೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿದ್ದೆ. ದಿನವೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ನನಗೂ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮಾತು ಕತೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ನಾನು ಪಂಡಿತರ ಜತೆಗೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಅವರ ತಿಂಡಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರತಪ್ಪ ಒಂದು ಟ್ಯಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಹುಪಾಲು ಅವರ ಜತೆಗೆ ನಡೆದೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದ ನನಗೆ ಪಂಡಿತರು ಏನೋ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮನೋವ್ಯಾಕುಲರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದರು. ವಿಧೇಯತೆಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಬಂದವರ ಹಾಗೆ ಅವರು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರನ್ನೂ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸದೆ ಅವರು ಕಂಡ ಕಂಡ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು “ದಯವಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನೇ ಕೊಡಿ” ಎಂಬ ಫಲಕ ತೂಗುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಫಲಾಹಾರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಹಸಿವಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಿಲ್ಲರೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನು ಝಣ ಝಣ ಅಂತ ಚೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಎಡ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ” ಎನ್ನುವ ಆದೇಶವನ್ನೂ ಪಂಡಿತರು ಎಂದಿಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸೂಚನೆ ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಡಮಗ್ಗುಲಿಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟು. ಒಂದು ಸಲ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ “ಎಡ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ” ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಬೋರ್ಡುಗಳು ನಾಲ್ಕೈದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕಂಡು ಬಂದು ಅವರು ಹಾಗೇ ಎಡಕ್ಕೇ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ತಾವು ಹೊರಟಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಈ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ತೊಡಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ, ತಾವು ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದೂ ಆ ಓಣಿಯ ತಿರುವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಬರೆಯುವ ಅಂಗಡಿಗಳೇ ಇರುವುದೆಂದೂ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಮೊಸದಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ “ಎಡ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ” ಎಂಬ ಹಲಗೆಗಳು ತಮಗೆ ಭ್ರಮೆಯುಂಟು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವೆಂದೂ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಬೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಗುಳುವುದು ದುರಭ್ಯಾಸವೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಡಿತರಿಗೆ “ಇಲ್ಲಿ ಉಗುಳಬಹುದು” ಎಂಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆದೇಶ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸಿವಿಸಿಯುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿದ್ದರೂ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಬಾಯಿಗೆ ಉಗುಳು ತಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಉಗುಳಿಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಲ ನಾನು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರ ಜತೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಒಂದು ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಯೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ “ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಸ ಹಾಕಿ ಸಹಕರಿಸಿ” ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯೂ ಎದುರಾದವು. ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಯೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ “ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಮರ ನೆಡಿ” ಎಂಬ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪಂಡಿತರು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮರೆತು ಲಾಲ್ ಬಾಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಂಪಿಗೆ ಸಸಿ ತಂದು ಜಾಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೇಗೋ ತಮ್ಮ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸವರಿಸಿ ಅದನ್ನು ನೆಟ್ಟು ನೀರು ಬಿಟ್ಟರು.

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರ ಈ ‘ಜೋ ಹುಕುಮ್’ ಜಾಡ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು ಅನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೊಂದು ಸಲ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವರ ಮನೆ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದು ಹಳೆಯ ಅಗ್ರಹಾರದ ಡೊಂಕು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ. ವಠಾರದ ಮನೆ. ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಅಷ್ಟೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮೂರು ಮಂದಿ. ಪಂಡಿತರು, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅತ್ತೆಯವರು. ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆ ಇವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಧ್ವನಿ, ಆಟಾಟೋಪಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ಧೂರ್ತ ಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸರೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಇಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ ತನ್ನತನವನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದರೆಂದು ನನಗೆ ಆ ಒಂದೇ ದಿನದ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅತ್ತೆಯಂತೂ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು “ಅದೆಲ್ಲಿ ಬಂತಾ? ಅದರ ಕೈಯಿಂದ ಈಗಲೇ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೋ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೋಗಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನು ತರಬೇಕು” ಅಂತ ಅಳಿಯನನ್ನು “ಅದು” ಅಂತ ನಿಶ್ಚಷ್ಟವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರ ಪತ್ನಿ ಗಂಡನನ್ನು “ಅದು ಕೊಡಿ, ಇದು ಕೊಡಿ, ಇದನ್ನ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿಡಿ, ಅದನ್ನ ಇಳಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಜರುಗಿಸಿ, ಅದನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಒಣಗಹಾಕಿ, ಹಾಸಿಗೆ ಸುತ್ತಿಡಿ, ನೀರು ತುಂಬಿ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನಿಸಿತು. ಆಮೇಲೊಂದು ದಿನ ಶೆಟ್ಟರ ಬಳಿ ಪಂಡಿತರ ದಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವರು ಆ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರ ಕಾಟ

ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಿಂಸೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಪಂಡಿತರ ಮಾವನವರು ಒಂದು ದಿನ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದವರು ಇನ್ನೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದರು. ಪಂಡಿತರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸದೆ, ಒಬ್ಬ ಮಾಮೂಲಿ ತಿರುಗು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇ ಅತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿಯರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಗುರಿಯಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಶೆಟ್ಟರು ವಿವರಿಸಿದರು. ಬಿಸ್ಕತ್ತು, ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ, ಬೋವಾಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಕಲಿಸಿ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೆ ಅವರ ಮಾವನವರೆಂದೂ ಶೆಟ್ಟರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶೆಟ್ಟರಿಂದ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಬಂದ ವದಂತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾವನವರು ಕಾಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಭಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಂಡಿತರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತಲ್ಪಡೆ ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆಯರ ಕಿರುಕುಳ ಪ್ರಕೋಪಗಳಿಗೆ ಮೂದಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪಂಡಿತರು ಏಕೈಕ ಬಲಿವಶವಾದರು. ಹೇಗೋ ಅವರು ಎಮ್ಮೆ ಚರ್ಮ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತ, ಮಾವನವರಿಂದ ಕಲಿತ ಬಿಸ್ಕತ್-ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ-ಬೋವಾ ಮಾಡುವ ವಿಧ್ಯೆಯ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಸೈಕಲ್‌ನೇ ಹತ್ತಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಅವರ ದಂಧೆಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರು.

ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರ 'ವಾಸವಿ ಎಂಪ್ಲೋಯಿಂಗ್', 'ತಥಾಸ್ತು ಪಂಡಿತರು' ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಶೆಟ್ಟರು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಪಂಡಿತರು ಆರ್ಕಾಟ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಠದ ಮುಂದೆ ತಾವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡರಿಯದಿದ್ದಷ್ಟು ಜನ ಕ್ಯೂ ನಿಂತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು. ಮಠದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ "ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂಬ ಒಂದು ಬರೆಪ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಜೋ ದುಕುಂ ಪಂಡಿತರು ಅಂಥ ಆಗ್ರಹದ ಆಣತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಯಾರೆ! ಸೈಕಲನ್ನು ಒಂದು ದೀಪದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಲೇ ಪಂಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಮಠದೊಳಗೊಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜನಕ್ಕೆ ಅವರೂಪದ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿ ತಲುಪಲು ಆಮೆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂ ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಪಂಡಿತರು ಮಠದ ದ್ವಾರ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರು. ಒಳಗೂ ಕ್ಯೂ, ಜನಸಂದಣಿ, ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಹೊಗೆ, ಸೆಪೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ

ಜನ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯಾಗ ಸಮಸ್ಯಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ನಡುರಿಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಜಟಾಜೂಟಧಾರ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬರ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು.

ಪಂಡಿತರು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕಾಲಿಗೆರಗುತ್ತಲೇ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅವರ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಎಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ "ಜಿಕ್ಕಾ ರಂಪದೀಯಾ?" ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. ಇಡೀ ಊರನ್ನೇ ಆಯಸ್ಕಾಂತದ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಸೆಳೆತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿದ್ದ ಆ ಮಹಾತ್ಮರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಂಡಿತರನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿತು ಏನೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ತೋಚದೆ ಪಂಡಿತರು "ಹೂಂ" ಅಂದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ "ಕೊಬ್ಬರ ಮರಾಯಿ? ಹಾಲು ಬೋವಾ?" ಆಗ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು.

ಹೌದು! ಅದೇ ಸೌಮ್ಯ ಮುಖ! ಅದೇ ಚೂಪು ಮೂಗು, ಬಿಗಿದ ತುಟಗಳು, ಹೊಳಪಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು! ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಾವನವರು. ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಾವನವರು. ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂತೋಷಗಳೆರಡೂ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಜಾದವು. ಮಾವನವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡಿ ಮಾವಯ್ಯ. ನಾನು ನಿಮಗೇ ಶರಣು. ನನಗೆ ಈ ಗುಲಾಮ ಬಾಳು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಈ ಕ್ಷಣ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದರು. ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ್ದ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಂಡಿತರನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ಈತನಿಗಾಗಿಯೇ ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಇಂದಿನಿಂದ ಈತ ನಮ್ಮ ಜತೆಗೇ ಇರತಕ್ಕವನು. ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದ!" ಅನ್ನುತ್ತಾ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯೂರಿ ಅವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು.

ನಾನು ದೆಹಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮುಂಚೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ 'ವಾಸವಿ ಎಂಪೋರಿಯಂ'ನಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ಟರ ಜತೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ಧಡೂತಿ ಮಹಿಳೆ ಕೈಲೊಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹಪ್ಪಳದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶೆಟ್ಟರ ಮುಂದೆ ಪೇರಿಸಿಡುತ್ತಾ ಆಕೆ "ನೂರು ಕಟ್ಟು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೊಡ್ತೀರಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

ಆಕೆ ಆ ಕಡೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಶೆಟ್ಟರು "ಈಕೇನ ನೀವು ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲ?" ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು "ಇಲ್ಲ, ಧ್ವನಿ ಎಲ್ಲೋ ಕೇಳಿದ ಹಾಗಿದೆ" ಅಂದೆ. ಶೆಟ್ಟರು "ಈಕೇನೇ ನಮ್ಮ ತಥಾಸ್ತು ಪಂಡಿತರ ಅತ್ತೆ" ಅಂದರು.

★ ★ ★

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್) ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ 2005ರ ಸಾಧನೆಯ ದಾಸ್ತಾನು ರುಷತಿ ಸಮಯ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳು, ಕಲ್ಕಿಂಗರ್, ಲಾಲು, ಪವಾರ್ ಆತ್ಮ ಇತ್ತ ಎಳೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂಎಂ ಸಿಂಗ್ ಕುರ್ಚಿ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ. ಸಾವು, ಆ ಸ್ವಾಂ, ಈ ಸ್ವಾಂ, ಕೊರ್ಟ್ ಪಾರಂಟುಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ 8-10 ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ಯುನಸ್. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದವರು ಸೊನ್ನೆ. ಇರಾನ್ ಪೋಟು, ಎಫ್‌ಡಿಐ, ಪೋಲ್ಕರ್ ವರದಿ, ಇಪಿಎಫ್ ಬಡ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ತಲೆನೋವುಗಳಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುಪು. ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳೆಯಾಗಿ. ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಇಂಡೆಕ್ಸ್ 9000 ಮೀರಿತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದರ ಏಳು ತಲಪಿದೆ. ದೇವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಖ ಶಾಂತಿ.

ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿನವಾರ ಬೋರ್ಡ್ ಮಂಡಲಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ 70-80 ವಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಹಾಲಿ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು, ಮುಮಂಗಳಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಹುಲು ಮಾನವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಭಾಷಣಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಾಮೃತವನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಡಿಎ ಆಮ್ ಜನತೆಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಸೈಟ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೇನೂ ಮುಮಂ ತಮ್ಮ ಖಾಸ್ ಲೋಗ್‌ಗಳಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಬಿಜೆಪಿ, ಜೆಡಿಎಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ಜೆಡಿಎಸ್, ಆ ಜಾತಿಯವರು, ಈ ಜಾತಿಯವರು, ಆ ಗುಂಪಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಈ ಗುಂಪಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾ ಹನುಮನುದಿಸಿದ ನಾಡು ಹೆಸರನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳು, ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರು 'ಇವೆಲ್ಲಾ ಜುಜುಬಿ ಬಿಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ವಿಧಾನಸೌಧಾನೇ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೀನಿ ನೋಡಿ' ಎಂದು ಮೀಸೆ ತಿರುಪುತ್ತಾ ಬೆಳಗಾಂ ಗುಲ್ಬರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ನಗರಗಳಿಗೆ 50 ಮಂತ್ರಿಗಳು, 500 ಶಾಸಕರು 5000 ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, 50000 ಸಿಬ್ಬಂದಿ

ವರ್ಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪೋಲೀಸಿನವರು, ಸೆಕ್ಷನ್ 144, ಆ ರಸ್ತೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ, ಈ ರಸ್ತೆಗೆ ಬರಬೇಡಿ ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಊರು ಹುಂಚಾ ಅದು ಬೇಕು ಇದು ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕುತ್ವಾಯಗಳ ಭಾರಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಮಾಡುವ ಗಲೀಜು. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನ ಮಾತ್ರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಓನವಾದರೂ ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜ್ಯಾಂ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

★ ★ ★

ಸದಾ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸುವ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಗಳೊಬ್ಬರು ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಧಾನಿ Bangaluru ಅಥವಾ Bengalooru ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಸಿ ಬಳಿದು ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಿಮಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಹಿತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿಸಿದರಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕೋಪವಂತೆ. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಇದು ಎಂದೋ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಈಗಲಾದರೂ ಆಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಪಂಡಿತರ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ವಜ್ರತನದ ವರಮಾವಧಿ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು: 'ಕನ್ನಡ 49 ಅಕ್ಷರಗಳ ಬರೆವಂತೆ ಓದುವ, ಪ್ರೋಸೆಟರ್ ಭಾಷೆ. ಅದರೆ 26 ಅಕ್ಷರಗಳ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ, 43 ಅಕ್ಷರಗಳ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ತಿಣುಕಿದರೂ ಳಕಾರ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸ್ಪೆಲ್ಲಿಂಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮೂರು, ಬೆಂಗಾಲುರ್, ಬೆಂಗಲೂರೂ, ಬೆಂಗಾಲೋರ್ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಬೆಂಗಳೂರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು.

★ ★ ★

ಇದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವಿಶ್ವ ವಿಕ್ರಮಗಳ ಸೀಜನ್. ಬಾರ್ಡರ್‌ನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಟೆಸ್ಟ್ ರನ್ನುಗಳ ವಿಕ್ರಮ ಲಾರಾ ಮುರಿದ ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಚಿನ್ 35ನೇ ಟೆಸ್ಟ್ ಶತಕಗಳಿಗೆ ಗವಾಸುರ್ ವಿಶ್ವದಾಖಲೆ ಅಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶ ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣಿದಿದೆ. ನಾವೂ ಈ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗೋಣ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವಿಚಿತ್ರ ಆಟ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳಿಗಿಂತ ವಿಕ್ರಮಗಳದೇ ಅಧಿಪತ್ಯ. ಲಾರಾ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ವರ್ಗದ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ವೈಯಕ್ತಿಕ ರನ್, ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ವೈಯಕ್ತಿಕ ರನ್, ಒಟ್ಟು ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ರನ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ವಿಶ್ವ ವಿಕ್ರಮಗಳು ದಾಖಲಾಗಿವೆಯಂತೆ. ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಸೋತ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಶ್ರ ದಾಖಲೆಯೂ ಲಾರಾ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ! ನಮ್ಮ ಸಚಿನ್ ಈ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಇವನಿರುವ ಭಾರತ ಪಂಗಡ ಇನ್ನೂ 25 ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಿ.ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಸೊನ್ನೆ ರನ್ನಿಗೆ ಔಟಾದ ವಿಶ್ವ ದಾಖಲೆಯೂ ಇತ್ತಂತೆ.

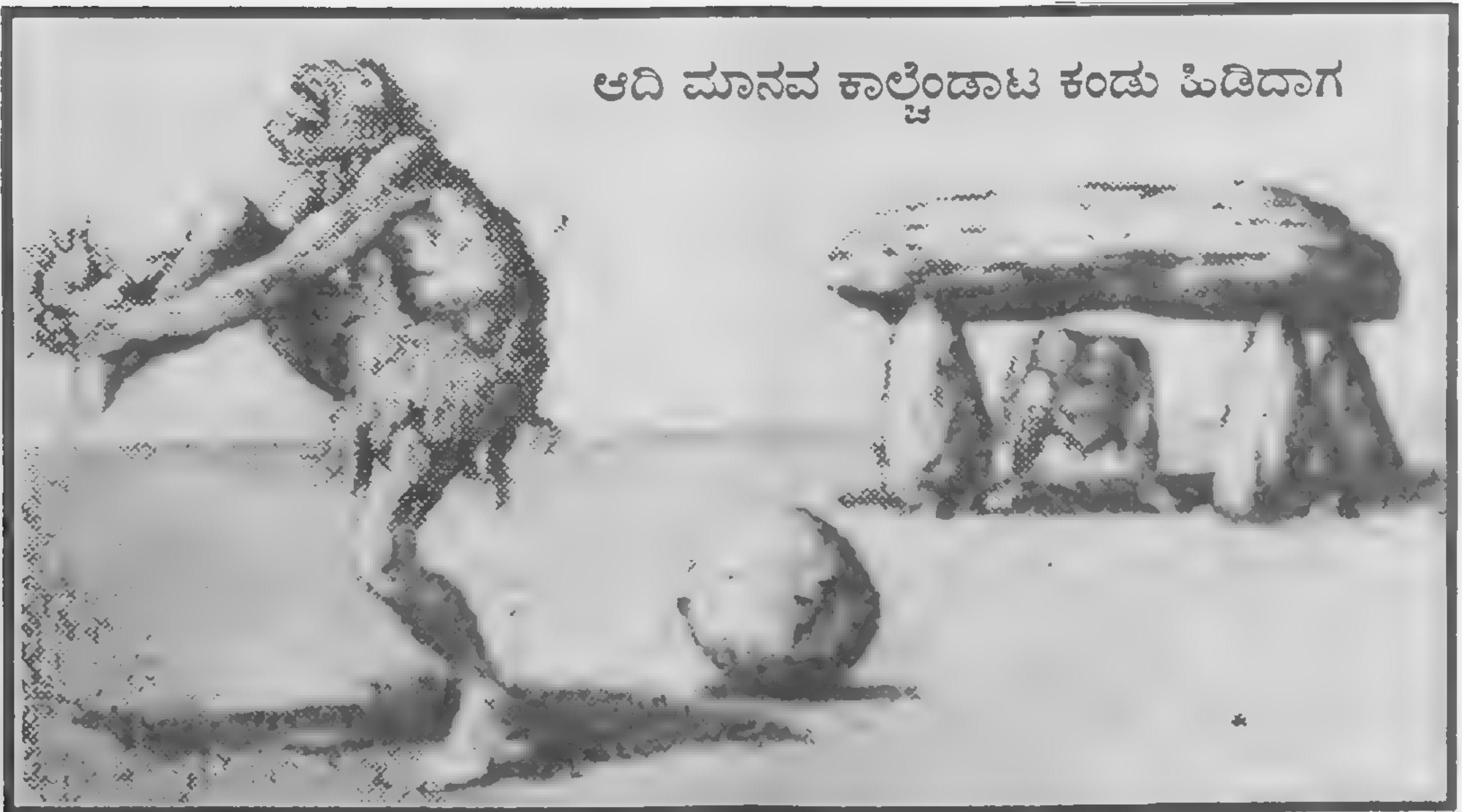
★ ★ ★

ದೇವರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ?

- ಪ್ರಕಾಶ್

ಹೋದ ಭಾನುವಾರ ಗಣೇಶನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಗುಡಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನ, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೂಢಿ. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಷರಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಬೈಲ್ ಪೋನನ್ನ ಹುಂಡಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟೆ. ಮರೆತು ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಧಾವಿಸಿದೆ. ಹಿರಿಯ ಅರ್ಚಕರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ನಕ್ಕು, ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ನನ್ನ ರೂಂ ನಲ್ಲಿದೆ, ನಿಮ್ಮದೇ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಪೋನಿಂದ ನಿಮ್ಮದಕ್ಕೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ ಅಂದರು. ರೂಂ ನಿಂದ ನಾದಲೀಲೆ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪೋನ್ ವಾಪಸ್ ಬಂತು! ಹಾಗೇ ಮಾತಾಡ್ತಾ, ಅರ್ಚಕರೇ ದೇವರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಅಂದೆ. ಅವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, 'ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ರಚಿಸಿ, ನಾವೆಲ್ಲ ಪಾಡು ಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ! ಖಂಡಿತ ಇದೆ' ಎಂದರು. ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾವುದಾದರೂ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಿ ನೋಡೋಣ' ಅಂದೆ. ಅವರಂದರು, 'ನೋಡಿ, ಮೊನ್ನೆ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಹೊಸಾ ಕೈನೆಟಿಕ್ ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೂಜೆ ಆದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ರಸ್ತೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ವಾಪಸ್ ಬಂದ ನಗುತ್ತ 'ಅರ್ಚಕರೇ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೇ ಹೋದೆ. ಸ್ಕೂಟರ್ ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತು ಹೊಳಿತಾ! ನನಗೇ ಬೇಜಾರಾಯಿತು ಇದೆಂಥ ಭಕ್ತಿ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೇ ತಿರುಗಿ ಬಂದೆ ಹುಂಡಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಾಕೋಣ ಅಂತ' ಎಂದ. ಹಣ ಹಾಕಿ ಹೋದ. ರಸ್ತೆಲಿ ನೋಡ್ತಾನೆ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಮಂಗಮಾಯ!!' ನಾನು ತಲೆದೂಗಲೇಬೇಕಾಯ್ತು!!

★ ★ ★

ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯ ಕಥೆ

- ಸೀ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಧರಣಿಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ - ಅಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಂಪುರದ ಅಂಡರ್ ಬ್ರಿಡ್ಜ್ ವಕ್ಕೆ ಇರೋ ರೈಲ್ವೇ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಮುಂದೆ - ನನ್ನ ಮನೆ ಇದೆ (ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ). ಕೆಲಸದಿಂದ ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ನಾನೊಂದು ಸವ್ಯಾಸ ಕಲಿತೆ; ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋದು; ಹೋಗಿ ಬರೋ ಟೈನ್‌ಗಳನ್ನ, ರೈಲ್ವೆ ಕಂಬಿ ಪಕ್ಕ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯಿಸೋವರನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ಇರೋದು; ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಫೀ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನೋದು. ಈ ಜೀವನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡೆ ಅಂತ ಭಾವನೆ ಬರಿದ್ದಂಗೇ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಬಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಇದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರೋದು ನೋಡಿದ್ರೆ ನನಗೇ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಪಾರ್ಟ್ ಟೈಮ್ ಆದರೂ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ. ನಿಮ್ಮ ಪೆನ್ಷನ್ನೋ ದೇವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ. ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಟೀಬಲ್ ಮೇಲೋ ಟೀಬಲ್ ಕೆಳಗೋ ಹೇಗೋ ಒಂದಿಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಬಡಕೊಂಡೆ. ಕೇಳಿದ್ರಾ ನೀವು? ಏನು ಜೀವನವೋ?” ಅಂತ ಮೂದಲಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಶೇಷಣ್ಣ ಬಂದ. ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ತೋಡಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು ಯೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ “ನೋಡಯ್ಯಾ, ಹೇಗಿದ್ದ್ರಾ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯುವವರು ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ. ನೀನ್ಯಾಕೆ ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಬಾರದು? ಅದಕ್ಕೇನು ನೀನೇನು ಪ್ರತಿ ದಿನಾ ಪ್ಯುಷ್ಪಾನ್ನ ಭೋಜನ ಬಡಿಸಬೇಕೆ? ರೈಲ್ವೆ ಕಂಬಿ ಪಕ್ಕ ಬಿಡು. ಅಲ್ಲೇ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ಹಾಲಾದ್ರಾ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಮಾರಿಕೋ, ಈಗೇನು ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ದುಬಾರಿ. ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಪಾದನೇನೂ ಆಗುತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಬೈಗಳವೂ ತಪ್ಪುತ್ತೆ” ಅಂತ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಸಲಹೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರಿತು. “ಅಸ್ತು” ಅಂದೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯಿದ್ದ. “ಏನಯ್ಯಾ, ಒಂದು ಎಮ್ಮೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆಯೇ? ಹಾಲು ಕೊಡೋ ಎಮ್ಮೆ” ಅಂದೆ. ನಾನೇ ಮಾರ್ತಿನಿ ಬುದ್ಧಿ. ಅಂದ್ರೆ ಈಗ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಐದು ಸಾವಿರ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದ. ನಾನು ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಹಣದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನ ಅವನಿಗೆ ತೆತ್ತೆ. (ಬಸಣ್ಣ ಅಂತ ಹೆಸರು ಅಂದ)

“ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಎಮ್ಮೆ ತಂದು ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಬುದ್ಧಿ” ಅಂತ ಬಸಣ್ಣ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋದ. ನಾನು ಮನೆ ಹಿಂಭಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಎಮ್ಮೆ ಬರುವಿಗಾಗಿ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದೆ. ಗಂಜಳ ಸಗಣೆಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು ಕುಡೀಬಹುದು ಜೊತೆಗೆ ದುಡ್ಡೂ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂತಸವೂ ಕಾಣಿಸ್ತು!

ಬಸಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಎಮ್ಮೆ ತಂದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆ ಆಗೋಗಿತ್ತು. ಮಳೆ ಬೇರೆ. “ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು ಓಯ್ತೀನಿ ಬುದ್ದಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೀವೇ ಹಾಲು ಕರ್ಮೋಳ್ಳೀ. ಕರ್ಮೋಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ ತಾನೇ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ “ಬರದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ನಾನು ಕಲಿಸ್ತೀನಿ, ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಒದಿಸೋತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ” ಅಂತ ಅಂದ್ರು.

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಬೇಗ ಎದ್ದು “ಒಂದು ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ಪಾತ್ರೆ ಕೊಡೇ” ಅಂತ ಕೂಗಾಡಿ, ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹಾಲು ಕರೆಯೋಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಆ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಕರಡಿ ಕುಣಿತ ಇದೆಯೇನೋ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಜಮಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು - ನಾನು ಹಾಲು ಕರೆಯೋದು ನೋಡೋಕ್ಕೆ. ‘ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡವ್ವ’ ಅಂತ ಕಾಲಿನ ಮಧ್ಯೆ ಕೈಹಾಕಿ ಕೆಚ್ಚಲು ಎಳೆಯೋಕೆ ಹೋದೆ. ಒಂದು ಭಾರೀ ಒದೆ ಕೊಡ್ತು ಎಮ್ಮೆ. ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ. ಕೈಗೆ ಕೆಚ್ಚಲೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕೆಚ್ಚಲಿದ್ದರಲ್ಲವೇ ಸಿಗೋದು? ಎಮ್ಮೆ ಬದಲು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣ ಒಂದು ಕೋಣ ಆಗಿತ್ತು! ಎಲ್ಲರೂ ಹೋ!! ಅಂತ ನಕ್ಕರು. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡ್ರು.

ಸರಿ, ಕೋಪವನ್ನ ಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಲ್ಲು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಬಸಣ್ಣನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ಅಯ್ಯೋ, ತಪ್ಪಾಗೋಯ್ತು ಬುದ್ದಿ. ಕೋಣ ಎಮ್ಮೆ ಎರಡನ್ನೂ ರಾತ್ರಿ ಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕತ್ತಲೇಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನೇಗೆ ಕೋಣ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಿ. ಈಗ್ಗೆ ಇದನ್ನ ಕರ್ಮೊಂಡು ಓಗಿ ಆ ಎಮ್ಮೇನ ತಂದು ಕಟ್ಟೀನಿ” ಅಂತ ಅಂದ. “ಹಾಲು ಕೊಡೋ ಎಮ್ಮೆ!” ಅಂತ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ. “ಹತ್ತು ಲೀಟರು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಬುದ್ದಿ” ಅಂದ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಶೇಷಣ್ಣನೂ ಬಂದಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂತು ಕಾದ್ದಿ. ಮಧ್ಯಾನ್ವವಾಯ್ತು, ಸಂಜೆಯಾಯ್ತು; ಬಸಣ್ಣ ಪತ್ತೇನೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪೆದ್ದತನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡದೇ ಇರಾಳೆಯೇ? ಕಾಫಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಊಟ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. “ಎಮ್ಮೆ ಬರಲಿ ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ” ಅಂದ್ರು. ರಾತ್ರಿ ತನಕ ಬಸಣ್ಣ ಬರದೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶೇಷಣ್ಣ ವಿಚಾರಿಸೋಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಸಪ್ಪೇ ಮೋರೆ ಹಾಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸಾದ. “ಏನೂ?” ಅಂದೆ. “ಬಸಣ್ಣ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋದನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳೀಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಹೊಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತೀವಿ ಅಂತ. ನಿಮ್ಮನೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗೋ ಟೈನ್ ನಲ್ಲೇ ತುಮಕೂರು ಕಡೆ ಬೆಳಗ್ಗೇನೇ ಹೋದ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದು” ಅಂತ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟ.

ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು ಅಂತ ವಿವರಿಸೋದು ಲೇಖನದ ಧೈಯವಲ್ಲ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನೂಂತ ಹೇಳೋದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ. “ಹೇಗಿದ್ದೂ, ಎಮ್ಮೆಗೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ತೆಡ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದೀರಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲೇ ಜಿಡ್ಕೊಂಡಿರಿ ಇವತ್ತು ನೀವೂ ಆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಫ್ರೆಂಡೂ - ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ!” ಅಂತ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಎಮ್ಮೆ ಇರಬೇಕಿದ್ದ ಕಡೆ ರಾತ್ರಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಿದ್ದೊಂಡ್ವಿ. ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತೆ? ಇದ್ದಿದ್ದಾ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಖೋತಾ ಆಗಿ ನಾಳೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಬಿಡಿ, ನೀರೂ ಸಿಗಲ್ಲವಲ್ಲ ದೇವರೇ ಅಂತ ಚಡಪಡಿಸಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶೇಷಣ್ಣ ಕಿಲ ಕಿಲ ಅಂತ ನಕ್ಕಿದ. “ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಹಲ್ಲು ಕಿರೀತಿದಿ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “ಟಿ.ಪಿ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಪುಳಯ್ಯನ ಪ್ಲಾನು ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು ಕಣಯ್ಯ, ಮೊಟ್ಟೆ ಸಾಹುಕಾರ ಆಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪುಳಯ್ಯ ಕೋಳಿ ಕೊಂಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಬದಲು ಮನೇಗೆ ಒಂದು ಹುಂಜ ತಂದನಂತೆ!” ಅಂತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಿದ. ಆಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಹಾಲು ಕರೆಯೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ಪಾತ್ರೆ - ಸ್ಟೈನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್‌ದು. ಎಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನ ಕೋಪವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ದೇವರು ನನಗೊಂದು ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿದ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಕೈಲಿರೋ ಬಲದಿಂದ ಆ ಪಾತ್ರೇನ ಅವನ ತಲೇಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದೆ. ಪಾತ್ರೆ ತಲೇಗೆ ಹಾಗೇ ಕಚ್ಚೊಂಡ್ವು. ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಬಡಕೊಂಡ. ನಮ್ಮ ಧರಣಿ ಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದ ಹತ್ತಿರವೇ ನಾರ್ತ್ ಸೈಡ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ನೋ ಇನ್ಯಾವುದೋ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಇದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಅವನನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಾತ್ರೆ ಸಮೇತ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಹಾಗೇ ಒಂದು ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಳೀತು. ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತೆ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಬೈಗಳ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಶೇಷಣ್ಣನೂ ಹುಷಾರಾದ ಅಂತ ವಿಷಯ ತಿಳೀತು. ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ನಿಂದ ಪಾತ್ರೇನೂ ಮನೇಗೆ ಬಂತು. ಹೀಗಿರೋವಾಗ ಚಂದನದಲ್ಲೊ ಏನೋ ಪಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ - ಎಮ್ಮೆಗೂ ಕೋಣಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು - ಆವಾಗ, ಹಿಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದಾಗಿ, ನನ್ನ ಅನುಭವಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸಾ ಚಿಂತೆ ಬಂತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆ ಶೇಷಣ್ಣ ಆ ಬಸಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ಈ ಪಿತೂರೀನ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿ ನನಗೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿದಾರ್ಯೆ? ಅಂತ. ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಮನೇಗೆ ಹೋದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು “ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಏಲ್ಲೋ ತುಮಕೂರ ಕಡೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ನಿಮ್ಮನೆ ಮುಂದೇನೇ ತುಮಕೂರು ಟ್ರೈನ್ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲಾ, ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೆ?” ಅಂತ ನನ್ನ ಕೇಳೋದೆ?

ಆ ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಈಗ ನನ್ನ ತಲೇ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕೂರಿಸ್ತಾಳೆ - ದೇವ್ರೇ ಗತಿ ಅಂತ ಮನೇಗೆ ಬಂದೆ.

★★★

ತನ್ನ ಗಂಡ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ದಿನ
ಊ ತಾಸು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು
ಏನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ?
ವಿಧವೆ

ನಿದ್ರೋತ್ಸವ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಝೇಂಪಿನ ಸಿಹಿ ಸೆಳವಿನಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸುತ ಕುಳಿತರಿಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರಾದ್ರಿಯ ಲೋಕದೆದುರು ಸಂತೋಷದಿ ಸೋಲುವಲ್ಲಿ
ಪಕ್ಕದಲಿಹ ದರ್ಶಿನಿಯಲಿ ತಿಂದು ತೇಗಿ ತೆರಳಿ ಇಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ, ತಾಯಿ ನಿದ್ರೋತ್ಸವ, ಇವರ...

ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯ ನಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂಥ ಗಸ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಬಲು ನಡುಗುತ ಸಾಗುತಿಹರು ಬೀಸುವ ಭಳಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿದ ಟಾರ್ಚ್ ದಿಂಬು ಆಗಿ ಶಾಲು ಹೊದಿಕೆಯಾಗ್ವುದಿಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ ಪೇದೆ ನಿದ್ರೋತ್ಸವ

ಆಫೀಸಿನ ಛೇರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂರಗಿದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಲುಗಳನು ಮೇಜ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿದಂಥ ನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ
ಹಂತ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸದ್ದು ಏರುತಲಿಹ ಗೊರಕೆಯಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ Government ನಿದ್ರೋತ್ಸವ

ಒರಗಾಸನ ಹಿರಿಮೆಯ ಒರಗು ದಿಂಬ ಗರಿಮೆಯ
ನಡೆದಿರ್ಪ ಜಗಳಗಳ ಜೋಗಳದಿನಿ ರೂಪವೇ
ಈ ವತ್ಸರ ನಿದ್ರಾವಶ ಮಾಡುವುದರ ಮಹಿಮೆಯ
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ ಮಂತ್ರಿ ನಿದ್ರೋತ್ಸವ

ಮಳಿವಾಸನೆ ಹೊರಚೆಲ್ಲಿ ಖೋಡೆ ಮಲ್ಯ ಮಿತ್ರರಿಲ್ಲಿ
ದುರ್ಗಂಧದ ನೀರು ಹರಿವ ಬಾಯಿ ತೆರೆದ ಮೋರಿಯಲ್ಲಿ
ಕಸದಕುಪ್ಪೆಗೊರಗಿ ಕುಳಿತು ಗತವೈಭವ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ
ನಿದ್ರೋತ್ಸವ ಕುಡುಕರ್ ನಿದ್ರೋತ್ಸವ

ನಿಸಾರ್ ಅಪಮದ್‌ರವರ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿ

ವಂದಿಸುವ ನೆನಪಿರಿಸಿ ಗಣನಾಥನ

- ಧೃತಿ

ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ನಾವು ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಭಾಂಗಣ ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿಗೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ರೂಢಿಯಷ್ಟೆ. ಅದರಂತೆ ಒಬ್ಬ ಖ್ಯಾತ ಗಾಯಕಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ದೇವರ ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. 'ವಂದಿಸುವೆ ನಾದಿಯಲಿ ಗಣನಾಥನ' ಎಂದು ಆಕೆ ಹಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆ ಜನ ನಿಶ್ಯಬ್ದರಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಚ್ಚಾರಣೆ, ಕರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನದಿಸುವಂತಿದ್ದ ಕಂಠ ಸಭಿಕರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು ಅಲ್ವ! ಅಂದಳು. ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಒಳ್ಳೇದಾಗಿದ್ದು? ಎಂದೆ. 'ಅದೇ ರಾವಣಾಸುರ ಗಣಪತಿಯನ್ನ ಪೂಜಿಸದೆ ಇದ್ದುದು' ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನೇ ಮಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದೆ.

"ಅವರು ಹೇಳ್ತೀರೋ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇಳಿಲ್ಲ?" ಎಂದಳು.

"ಕೇಳಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೇನು ವಿಶೇಷ?" ಎಂದೆ.

"ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡ್ರಾ? ಹಿಂದೆ ರಾವಣ ಶಾನು ಪೂಜಿಸದೆ ಗಾಪನ... ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಪೂಜಿಸದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಗಣವ ಕೋಪಗೊಂಡು ರಾವಣನ ತಪೋಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಿದನಂತೆ ಅಂತ ಆ ಸಾಲಿನ ಅರ್ಥ ಅಲ್ವ."

'ಹೌದು' ಎಂದೆ. ಅವಳ ಮಾತಿನ ಧಾಟಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು.

'ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು; ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾವಣ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದಿದ್ದೆ, ಏನೇನೆಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥ ಆಗಿತ್ತು ಅಲ್ವ; ತನ್ನ ತಪೋಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಧೀಕರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ರಾವಣ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ ರಾಮನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಮನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ 'ಒಕಮಾಟ, ಒಕಬಾಣಮು, ಒಕ ಪತ್ನಿ ಪ್ರತುಡೆ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಮನಿಗೆ ಅಂತಹ ಬಿರುದಾದರೂ ಸಿಗೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಾ! ಅಂತ. ರಾಮನ ಬದಲಿಗೆ ರಾವಣನ ಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮವೇ ಮೆರೆದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡೋದರಿಯಂಥ ಪರಿವ್ರತೆಯರಿದ್ದು, ಸೀತೆಯಂತಹ ಸತೀಮಣಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ ಗಂಡಸರಿಗೆ ರಾವಣ ಮಾದರಿಯಾಗಿಬಿಡುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. (ರಾವಣ ಸೋತರೂ ಅವನನ್ನೇ ಮಾದರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಗಂಡಂದಿರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆನ್ನಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದು

ಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲ) ಸದ್ಯ; ಗಣಪ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕ ಬಡಪಾಯಿ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ, ಪೂಜಿಸದಿದ್ದ ರಾವಣನ ಮೇಲೂ ತೋರಿಸಿದನಲ್ಲ; ಅದೇ ಪುಣ್ಯ' ಎಂದಳು.

“ಹೌದು; ಗಣನಾಥ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪೂಜಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಗಮನಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಏನೇನೆಲ್ಲ ಅನಾಹುತಗಳು ತಪ್ಪಿಬಿಡಬಹುದು, ನೋಡು” ಎಂದೆ.

“ಅನಾಹುತಗಳು ತಪ್ಪುವ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸಾನೂ ನಡೆಯುತ್ತೆ” ಎಂದಳು.

“ಹೇಗೆ?”

“ರಾವಣ ತಾನು ಸಾಯೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಳ್ಳೇ ಆಡಳಿತ ನೀಡೋದನ್ನ ರಾಮನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನಂತೆ. ರಾಮ-ರಾವಣರ ಯುದ್ಧ ಆಗದಿದ್ದೆ ರಾಮನಿಗೆ ಇಂತಹ ಬೋಧನೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ಅಂತ. ಗಣಪನ ಕೋಪ ಇಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು ಅಂದ್ವಾಗಾಯ್ತು. ಈಗ ಹೇಳಿ; ರಾವಣ ಗಣಪನ್ನ ಪೂಜಿಸದೆ ಇದ್ದುದೇ ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತೋ ಅಲ್ಲೋ ಅಂತ.”

“ದುಷ್ಟರು ಅಥವಾ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿ ಇರೋರೆಲ್ಲಾ ಗಣಪನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದೂ ನೆರವೇರುತ್ತೆ ಅಂತಲೂ ಆ ಸಾಲಿನ ಆಶಯವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾರಾದರೂ ಕುತರ್ಕ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ” ಎಂದೆ - ಅವಳ ವಿನೋದದ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನದನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಸೇರಿಸಿ.

“ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಣಪ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಕಾಯ್ತಾನೆ. ಹೇಗೂ ಈಗ ಆಡಳಿತದ ಮಾತು ಬಂತಲ್ಲ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಿಹಾರದ ರಾಜ-ರಾಣಿಯರ ಆಡಳಿತವನ್ನೇ ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ; ಲಾಲೂ ಪ್ರಸಾದ್ - ರಾಜ್ಜೀ ದೇವಿಯರ ಪಾಳೆಯಗಾರಿಕೆ ಅಂತ್ಯವಾಗೋಕೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಲಾಲೂ ಪ್ರಸಾದ್ ಗಣಪನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೊ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟರೋ ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಗಣಪನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ಯಾವ ದೇವರಾದರೂ ನಡೆದೀತು; ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ಗಣಪನಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿರಬಹುದು ಅಂತಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಂತೂ ಇಷ್ಟುದಿನ ಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾದು ಈಗ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಪರಾಭವಗೊಳಿಸೋದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಯ್ತು ಅನ್ನೋದು ಮುಖ್ಯ” ಎಂದಳು.

ನಮ್ಮ ಪಿಸುಮಾತಿನ ಹರಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಸಭಿಕರಾರೂ ನಮ್ಮತ್ತ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕಾರಣವಿದ್ದಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಗಣಪ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಮುನಿದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

★ ★ ★

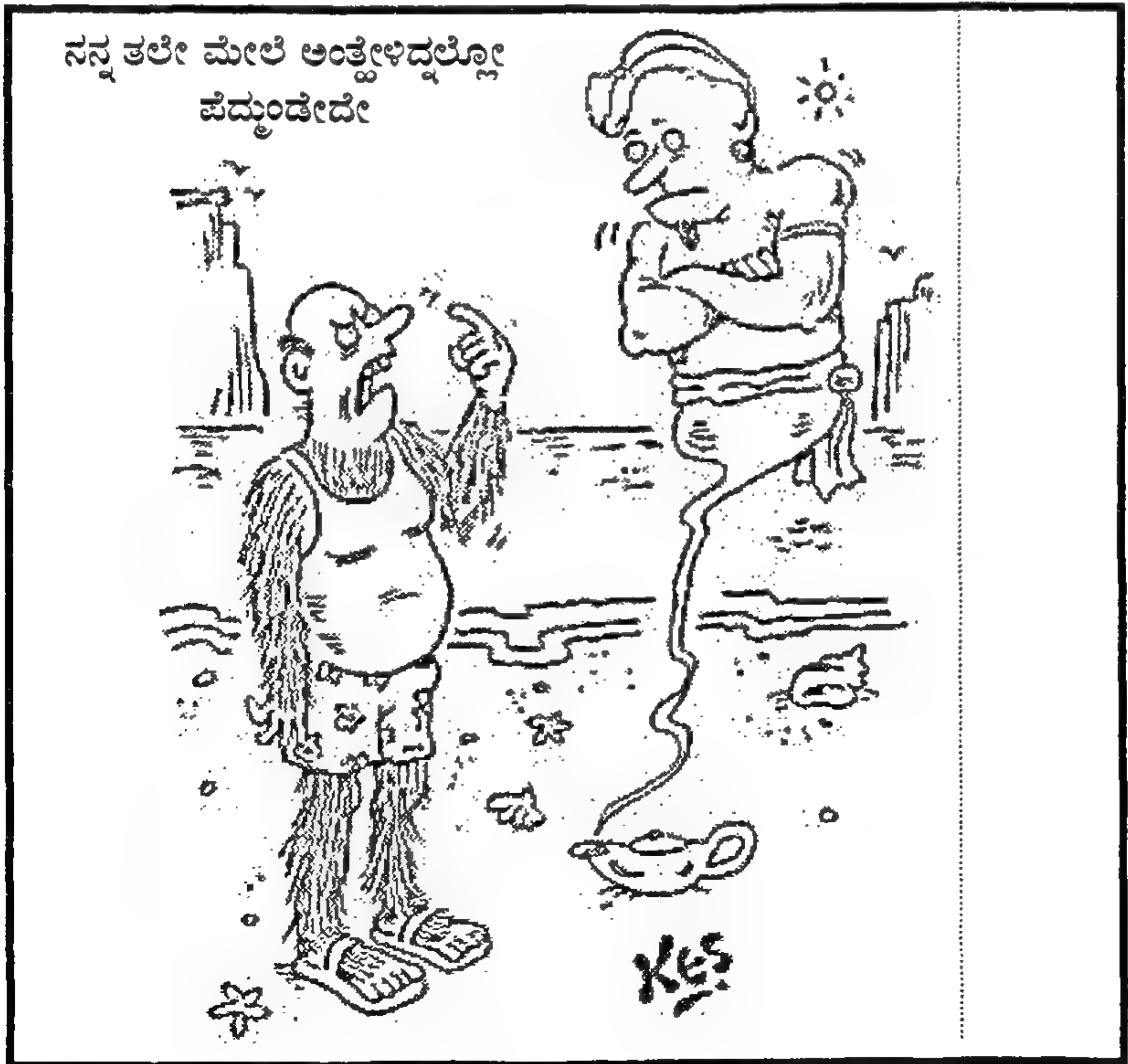
ಆನಂದ ಹೇಳಿದ್ದು

ಇದೊಂದು ಆಧುನಿಕ ಕತೆ. ಮಗ ಮಹರಾಯ ತಾಯಿ ಹತ್ರ ಬಂದ. “ಅಮ್ಮಾ, ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗೀನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮದುವೆ ಆಗ್ತಿದೀನಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ತಮಾಷೆಗೋಸ್ಕರ ನಾಳೇ ನಾನು ಮೂರು ಜನ ಹುಡುಗಿರನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರೋ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು ಅಂತ ನೀನು ಹೇಳ್ತೀಕು ಆಯ್ತಾ”. ಅಂತ ಮುದ್ದುದ್ದಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಮಗ. ತಾಯಿ “ಆಯ್ತು ಮಗೂ” ಅಂದದ್ದೂ ಆಯ್ತು.

ಮಾರ್ಚ್ ದಿನ ಮೂರು ಚೆಂಡುಳ್ಳ ತುರಣೇರು ಮನೇಲಿ ಹಾಜರ್. ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬ ಮೋಹಕ. ಮಾತಿನಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲಾ ಚುರುಕು. ಹಾಗೇ ಒಂದೈದು ನಿಮಿಷ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿ “ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಅವಳೇ ನಿನ್ನ ಭಾವೀ ಹೆಂಡ್ತಿ” ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

ಮಗನಿಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ. “ಅದ್ಹ್ಯಾಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೀಮ್ಮಾ” ಅಂತ ದಂಗು ಬಡಿದ ಮಗ ಕೇಳಿದ.

“ಅವಳ ಕಂಡ್ರೆ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಾ ಉರಿಯುತ್ತೆ ಮರೀ” ಅಂತಾಳಂತೆ ಆ ಮಹಾತಾಯಿ.

ಬ್ಯಾಂಗಲೂರು

- ಇಂದು ರಮೇಶ್

ಅಪರಂಜಿ ಸಂಪಾದಕ ಶಿವಕುಮಾರರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬಂದು ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಆದ ಸಂತೋಷದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ! ಅವರೇನೋ ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆರೂಸಲ್ ಹತ್ತಿರ ತಮ್ಮ ಸೂಟ್-ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಜೊತೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಪ್ತ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರಲ್ಲಾ. ಸ್ವಾಮೀ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಆಗೊಲ್ಲ ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ.

ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ - ಬೆಂಗಳೂರ್ಡ್ ಅಂತ. ಮೊನ್ನೆ ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನ ಚಾಟ್ ರೂಂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಸನ್ ಅನ್ನುವ ಒಬ್ಬತನ, ನನ್ನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಆತ ಹೇಳಿದ್ದು - ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಜನರ ಜೀವನ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ, ಬೆಂಗಳೂರಿನವರಿಗೆ ಧಕ್ಕಾರ! ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ನಾನೇನೋ ಸುಮಾರು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದೆ ಆತನಿಗೆ. ಹಾಗೇ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದೆ - ಏನೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಶಪಿಸುವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬರು ನೆಲ್ಸನ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅವ್ರೂ ಹಾಗೆಯೇ. ನೀವೇನೋ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೆಲ್ಸನ್ (ಮಂಡೆಯಿಲ್ಲ?) ಯಾವ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹುಡುಕುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು ಅವರು ಅಂದೆ. ಓ, ನೆಲ್ಸನ್ ಯಾರು ಅಂತಿರಾ? ಅದೆ ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳುವಂತೆ - ನೆಲದ ಸನ್ನೂ ಸ್ವಾಮೀ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ, ಬಡ ರೈತ, ನಮ್ಮ ಮಾಜೀ ಪ್ರಧಾನಿ.

ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಮೊದಲು ಅವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಬಯ್ಯುತ್ತೇವೆ. ಅದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿದರೆ ಸರಿ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಅವರ ರಾಜಕೀಯದ ವಿಚಾರ, ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ತಲೆ ಬಾಚುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೇ ಪಾಪ ಗೌಡರು. ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮಹಾಕೋಪ. ಬಡ ರೈತರ ಜಮೀನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿ ಕಟ್ಟಿ, ಡಾಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಅಂದರೆ? ಕೋಪ ಬಾರದಿರುತ್ತದೆಯೇ? ನೆಲ ಮಾರಿದ ರೈತರಿಗೆ ಇನ್ಫೋಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ದೂರು. ಜಮೀನು ಮಾರಿದ ಜನ ಏಟೇ ಕಂಪನಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರೇ? ಅವರಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯೆ ಇದೆಯೇ? ತರಬೇತಿ ಇದೆಯೇ? ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೌಡರು ಹೇಳೋದೇನೆಂದರೆ - ಕೆಲಸ ಕೊಡ್ತಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏನು ಮಹಾ ಘನಂದಾರಿ ಕೆಲಸ - ಅಂತ.

ಮೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅರ್ಧ ಜನ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಗೌಡರಿಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೋಸಿಸ್ಸಿನವರು, ನೋಡಿ ಆಕೆ ಸುಧಾ ಮೂರ್ತಿ, ನಿರ್ಮಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂತ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಕ್ಕಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮೋಸ ಇದೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಮರ್ಸಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರು ನಮ್ಮ ಗೌಡರು. ದೇವರ ವಯೆ, ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ಸೀರಿಸುವನಾ ಅಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ!

ಇವೆಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ!

ರಸ್ತೆನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮುನ್ನ ನಂಜರೂಪರ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಮೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗಗಳೇನೋ ಇವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ? ಬನಶಂಕರಿ ಆಜಿ, ಗಿರಿನಗರದ ಹತ್ತಿರ, ಮೈನ್ ರೋಡಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ, ಇಂಥಾ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮೋಗಿ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ನು. ಸರಿ ಮೊರಟಿಪು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಕುಗಳೆಲ್ಲ ದಾಟಿ ಒಂದು ಮೈನ್ ರೋಡ್ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಅದು ರೋಡಲ್ಲ, ಎದುರು ಬದುರು ಮನೆಗಳ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದಾದ ರಿಬ್ಬನ್ ಅಷ್ಟು ಅಗಲದ ಜಾಗ, ಅಂತ. ಎರಡು ಕಾರಿರಲಿ, ಎರಡು ಸ್ಕೂಟರ್ ಮೋಗೋದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಹೇಗೋ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಜಾಗ ತಲುಪಿದಿವಿ. ನನಗನ್ನಿಸಿದ್ದು, ತೀರಿಕೊಂಡವರ ಜೊತೆ ನಾವೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೋಗಲು ಇದೊಂದು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಅಂತ.

ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಅದೇ ಆ ಎರಡು ಮನೆಗಳ ಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯದ ರಿಬ್ಬನ್ ಅಗಲದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಕಾರುಗಳು, ಬೈಕುಗಳೂ ನಿಂತಿದ್ದವು. ರಸ್ತೆ ದೀಪ ಇಲ್ಲ, ಇವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹೇಗೆ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದನ ಬಂತು. ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ ದನದ ಬಾಯಿ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ್ದ ತರಕಾರಿ ಸಿಪ್ಪೆ ತಿನ್ನಲು ಬಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಭಾಲ ರಸ್ತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಝಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ನನಗಿನ್ನೂ ಅನುಮಾನ, ಅದೇನು ಅಗಾಧವಾದ ದನವೋ, ಇಲ್ಲ ರಸ್ತೆ ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದೋ?

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ 'ರಸ್ತೆ'ಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು. ಒಂದರ ಮುಂದೆ, ಯಾರೋ ಶನಿದೇವರಿಗೆ ಎಳ್ಳುದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಮೋಗಿದ್ದರು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಡಿ ಎಲ್ಲಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ? ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮೋರಿ. ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಳಕು ನೀರು, ವಾಸನೆ ಸಹಿತ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ತೆತ್ತದ ಮರ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹಲವಾರು ದೇವರ ಪೋಟೋಗಳು. ಯಾರೋ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಹೂವಿಟ್ಟು ಮೋಗಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳ ಬಾಗಿಲು. ನನಗೆ ತುಂಬ ಭಕ್ತಿ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವ ದೇವರು ಎಂದುಕೊಂಡು, ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದೆ. ಹಾಗೇ

ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ - ಭಗವಂತಾ, ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪಕ್ಕದ ಕೊಳಕು ನೀರನ್ನು ಶುಭ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

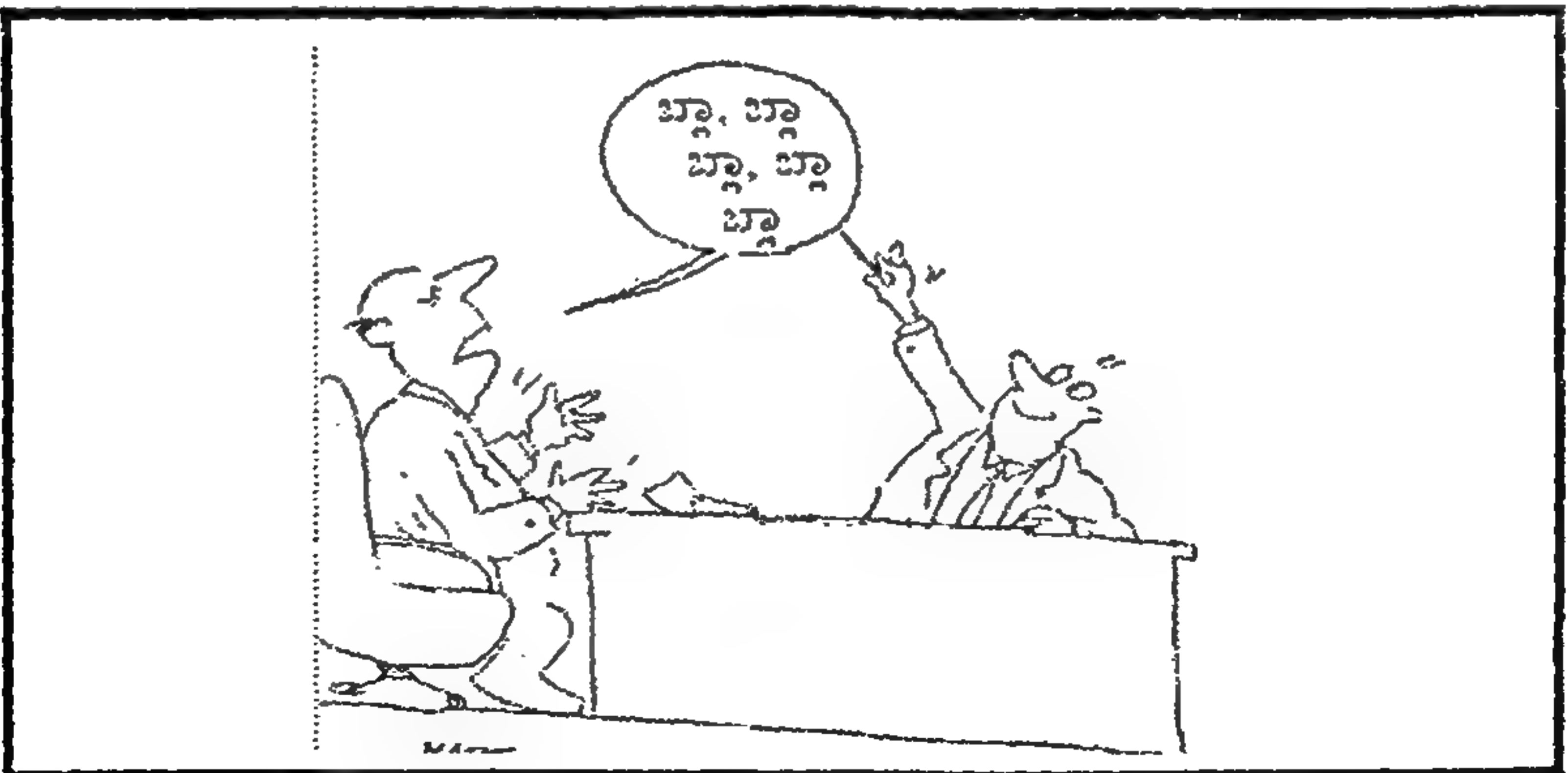
ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವ 'ಮಾಲ್'ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಓಹ್. ಅದೆಂಥ ಬಿಲ್ಡಿಂಗೋ! ಎಂಥಾ ಬೆಳಕೋ! ಎಂಥಾ ಅಂಗಡಿಗಳೋ! ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ದೇಶದ ತಿಂಡಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರು ಸಿನೆಮಾ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಂತೆ! ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಗರದವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು, ತಾವಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಹೀಗೂ ಇದೆ ಅಂತ.

ನನಗೊಂದೇ ಭಯ. ಯಾರಾದರೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಸಮಾಜ ಸ್ವಾರಸರು ಇದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಅಂತ ಕಪ್ಪು ಬಾವುಟ, ಪೈಂಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಲ್-ಗಳಿಗೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತೇನೋ. ಆಗಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ, 'ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ' ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ? ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಎಷ್ಟು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತೇವೆ? ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ?

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ, ಸೀಟ ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ರೂಲ್ ಇದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕಾರಿನ ಬೆಲ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತಂತೆ. ಜುಲ್ಮಾನೆ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾಂದರೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೇ ಈ ರೂಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಡೈವ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಂತೆ! ಆದರೆ ನಾವು ನೋಡೋದೇನೂ? ಕಾರು ಬಿಡಿ, ಸ್ಕೂಟರ್, ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವವರೂ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಫ್ರೀ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವರೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ಇಲ್ಲಾ ಇದೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂದು ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣವೇ?

ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲೇ...

- ಗುರು

ಮೂಡಲಮನೆ ಎಂಬುವ ಜ್ಯೋಯಿಂಗು ಗಮ್ಮು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಈ ಟೀವಿ ಚಾನಲ್ಲಿನವರು ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಫಾ ಸೀರಿಯಲ್ವನ್ನು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ - ರಾತ್ರಿ 9.30ಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮೇಲಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬದ ಸುತ್ತಾ ಕಥೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಮುಸ್ಸೂಚನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಎಪಿಸೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಜಡ್ಜ್ ಒಬ್ಬರು ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತುಂಬು ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ ಕರೆದು ತರುವ ಪ್ರಸಂಗದೊಂದಿಗೆ ಕತೆಗೆ ಏನೇನೆಲ್ಲಾ ಟ್ವಿಸ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು - ಇದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಊಹೆಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು! ಕತೆ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ವಿಸ್ಟುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಎಲ್ಲ ಸೂಚನೆಗಳೂ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ಜಡ್ಜ್, ಆತನ ಮೂರು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತ ಒಂದು ಮಗಳು, ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು - ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯೇ ಆಕೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗನನ್ನು ವರಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದು: ಮತ್ತೊಂದು ಹುಡುಗಿ ಈಗ ಕಾಲೇಜು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣನ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಜತೆಗಾತಿಯೊಬ್ಬಳು ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಮೊದಲಮಗನ - ಈತ ಅನ್ ಸಕ್ಸೆಸ್‌ಫುಲ್ ಲಾಯರು - ಹೆಂಡತಿಯೇ ಸಂಸಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. (ಮೊದಲನೇ ಮಗನಿಗೆ ಇಸ್ಪೀಟು ಆಡುವ ಛಾಳಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಚಟಗಳಿವೆಯೋ ಈಗಲೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ) ಈಗವಳಿಗೆ ಜಡ್ಜಿನ ಹೊಸ ಹೆಂಡತಿಯ - ಅಂದರೆ ಚಿಕ್ಕತ್ತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕಾಂಪಿಟೇಟರು ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅಳಿಯನೊಬ್ಬ ಜಡ್ಜಿಯವರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಲಾಯರು ಆಗಿರುವಾತ. ಈತನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಮತ್ತು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮೂರನೇ ಮಗ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಇವನಿಗೆ ಸಂಗೀತದ ಗೀಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಗೆಳತಿ ಇದ್ದಾಳೆ. - ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೇ ಜಡ್ಜ್ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಗೂಢ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ - ನಿಗೂಢವೆನ್ನುವುದು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇದರ ಸೂಚನೆ ದೊರಕಿದೆ. ಎರಡನೇ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೊಸೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟರುಗಳು - ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತವರು.

ಎರಡನೇ ಸೊಸೆ ಟಿಪಿಕಲ್ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಾಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಮರುನಿಮಿಷವೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪವನ್ನೂ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ!

ಇವರು ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದು. ಹೊಸ ಆಗಂತುಕಳನ್ನು (ಚಿಕ್ಕತಾಯಿ, ಅತ್ತೆ, ಸೊಸೆ.... ಇತ್ಯಾದಿ... ರೂಪಗಳು) ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳ ಜತೆಗೆ ಜಡ್ಡಿನ ವಯಸ್ಸಾದ ತಾಯಿಯೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನದ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಎಪಿಸೋಡು ಸಾವಿರಾರು ಕಂತುಗಳನ್ನು ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಿಬಿಡಬಹುದು!

ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಅತಿಯೇನೂ ಕಾಣಿಸದು, ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಟೈಟಲ್ ಹಾಡು ಗುನುಗುನಿಸುವಂತಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳ ಸುಮಾರು ಟೈಟಲ್ ಸಾಂಗುಗಳು ಸೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ನುರಿತ ಅನುಭವೀ ನಟರ ದೊಡ್ಡ ಗ್ಯಾಂಗೇ ಇದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು!

ಜಡ್ಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟೋಟಲ್‌ಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದಾರೆ ಅಂತ ಮೇಲಿನದ್ದನ್ನ ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು. ಮೂರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು, ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು, ಜಡ್ಡಿಯ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸದವನು, ಒಂದು ತಾಯಿ... ಇಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟಿತು - ಯಾಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಸಂಸಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿಲ್ಲ! ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಹೂವು ಅರಳಿತು ಹೇಗೇ - ಹಾಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ದಂತಕಥೆಯಾದವರು...

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಅವರ ಹೆಸರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನಮ್ಮ ಕಲೀಗು ಅಂದರೆ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಈತ. ಏನಪ್ಪ ಇವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶೇಷ ಅಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯಾಮೋಹ. ಸಂಬಳ ತಗೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ನಮ್ಮ ಯಾರಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸದ, ಪಂಜು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜಿಗುಟುತನ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸೈಟು ಕಡಿಮೆ ದರಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವನ್ನ ಕೊಂಡು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಒಂದೈದಾರು ಸೈಟನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಮೂರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ನೀಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ನೀಡಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಿರಂತರ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವನವನ್ನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು.

ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಪ್ರತಿ ದಿವಸದ ಸಂಪರ್ಕ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಸಂಪರ್ಕ ಸೌಹಾರ್ದವಾಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹಣ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯದ, ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಸಹಾ ಅಪಾರವಾಗೇ ಇತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯ ಮದುವೆ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಯ್ಯಿ ಮಾಡಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಚಂದಾ ನೀಡಿ ಅಂತ ಯಾರೇ ಹೋಗಲಿ, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ "ನನ್ನದನ್ನ ನಾನೇ ಕೊಟ್ಟೋತೀನಿ..." ಅಂತ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಾರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಕಳಿಸಿಬಿಡೋರು. ಇವುಗಳಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು. ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಶಾಲು, ಹಾರ ಹಾಕಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಆಡಿ ಒಂದು ಕಿರುಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವುದನ್ನ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಾಗೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೀವಿ. ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಫೈಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಫೈಲನ್ನ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರವೂ ಹೋಗಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದಲೇ ಶಾಲು ಹಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋದೂ ಸಹ ವಾಡಿಕೆ.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಇಂಥಹ ಯಾವುದೇ ಚಂದಾಕ್ಕೂ ಅವರ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡುವವರೇ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ "ರಿಟೈರು ಆಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೇ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಬರುತ್ತೆ - ನೀವೇಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು ಹೋಗ್ರಯ್ಯಾ..." ಅಂತ ಫೈಲು ತಗೊಂಡು ಹೋದವರಿಗೆ

ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಕಳಿಸುವ ಭೂಪ! ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಸುಮಾರು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದೂರವಾಗಿದ್ದರು; ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೇ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಅಂಗವಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಜತೆ ವ್ಯವಹಾರ - ಇದನ್ನ ನಾವೂ ಸಹ ಅದು ಹೇಗೋ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು.

ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ರಿಟೈರು ಆಯಿತು - ಎಳೆ ಗರುಂ ಎತ್ತಾಗದೇ ಹರ ಹರ ಶ್ರೀ ಚನ್ನ ಸೋಮೇಶ್ವರಾ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ. ಅವರಿಗೂ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ಪೈಲು ತಯಾರಾಯಿತು.

“ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಯಾರಿಗೂ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದುವರೆಗೆ, ನಾವೇತಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು...?” ಎಂಬುವ ಯೋಚನೆ ಕೆಲವರ ತಲೆಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಪೈಲು ತಯಾರಿಸಿದವರು ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ!

ಕೆಲವು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಲೇಬೇಕು ಅನ್ನುವವರು - ಇವರನ್ನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ಸರ್ವೇಟೀವ್ಸ್ ಅಂತ ನಾವೇ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೂಗುತ್ತೇವೆ - ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು - ಇವರನ್ನ ಯಂಗ್ ಟರ್ಕ್ಸ್ ಅಂತಲೂ ನಾವೇ ಕೂಗುತ್ತೇವೆ - ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆವು.

“ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಟು ಮಾಡಿದವರೇ ಅಲ್ಲ - ಅವರಿಗೆ ನಾವೂ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆಯನ್ನೂ ನೀಡಲೇಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಆತನಿಗೆ ಫ್ಲೇರ್‌ವೆಲ್ ನೀಡೋದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಾರಲ್ ಬೈಂಡಿಂಗೂ ಇಲ್ಲ...” ಅಂತ ಮೊರಾಲಿಟಿ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು ಯಂಗ್ ಟರ್ಕ್‌ಗಳು.

ಕನ್ಸರ್ವೇಟೀವ್ಸ್ ಅವರ ವಾದ ಮಂಡಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ “ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನ ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀವಿ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ವೆಲ್ಟಿ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರೋ ಉತ್ತಮವಾದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುರಿಬಹುದೋ...? ನಮ್ಮ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಅಷ್ಟು ವೀಕೇ...? ಬರೀ ಒಬ್ಬ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಬರೀ ಒಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಒಂದು ಕಲ್ಚರ್‌ನ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೇ...?” ಈ ವಾದ ಕನ್ಸರ್ವೇಟೀವ್‌ಗಳದ್ದು.

ಸುದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆಗಳೂ ಆದವು. ಕೊನೆಗೆ ಕನ್ಸರ್ವೇಟೀವ್‌ಗಳ ವಾದ ಗೆದ್ದು “ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅವರು ಚಂದಾ ಹಾಕಬಹುದು ಯಾರಿಗೂ ಯಾರೂ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಬಾರದು” ಅಂತ ಒಮ್ಮತದ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬಂದಾಯಿತು! ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಚಂದಾ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಅಂತ ನಾವು ಯಾವ ರೂಲೂ ಮಾಡೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಒಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವು ನಡೆಯಿತು.

ರಿಟ್ಟಿರು ಆಗುವ ದಿವಸ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನ ಕೂಡಿಸಿದೆವು. ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿದೆವು, ಗುಲಾಬಿ ಹಾರ ಹಾಕಿದೆವು, ಹಣ್ಣು ಅರ್ಪಿಸಿದೆವು. ಕಿರುಗಾಣಿಕೆ - ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲು ನೀಡಿದೆವು. ಆತನ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರಾ ಹೆಕ್ಕಿ ಹೆಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ಸರ್ವೇಟೇವ್ ಗುಂಪಿನ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು ಭಾಷಣವನ್ನೂ ನೀಡಿದರು.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಿಟ್ಟೆವು...

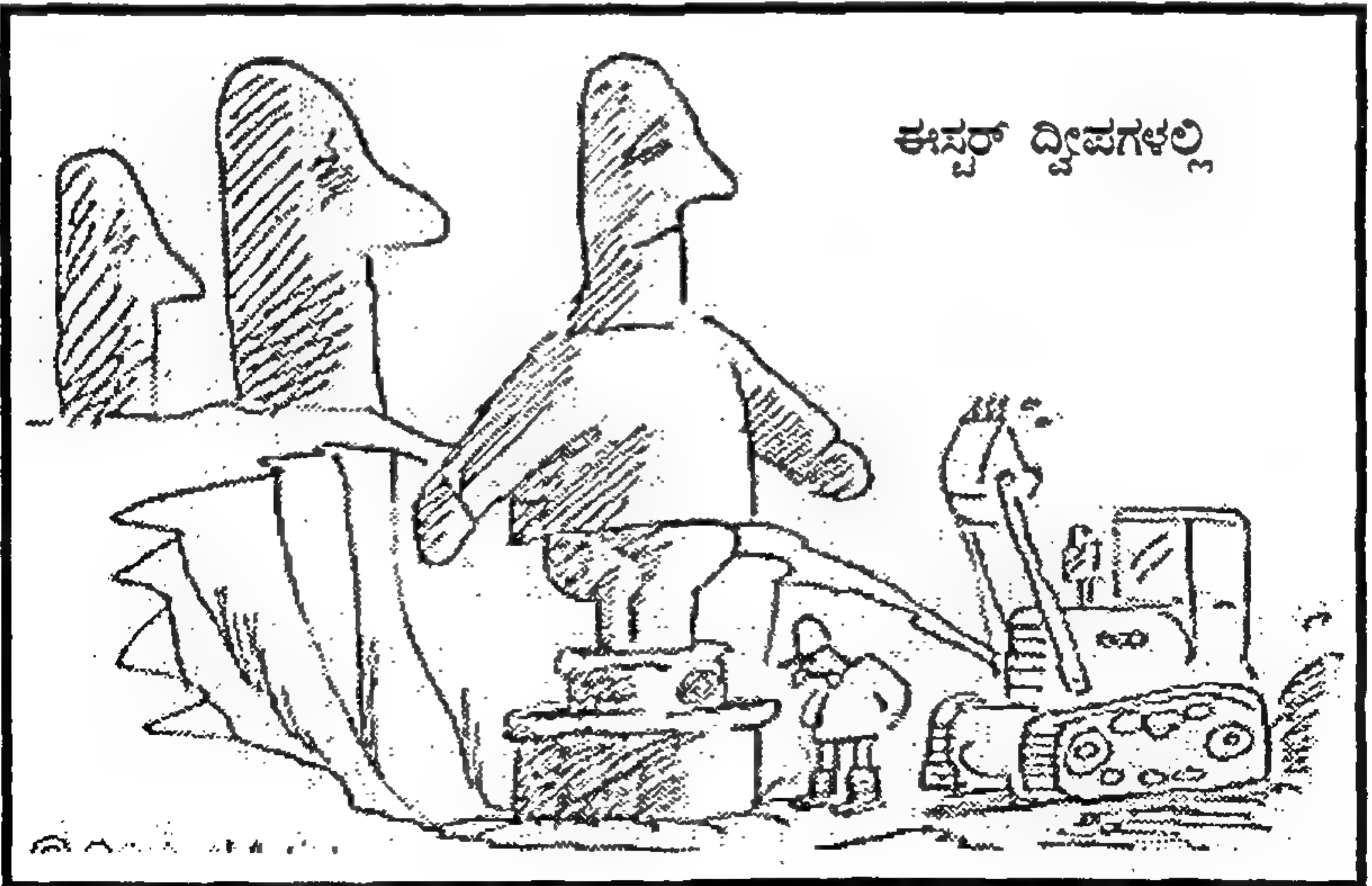
ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮಾತನಾಡಲು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಅವರ ಗಂಟಲು ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು - ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು!

ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾ “ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಜತೆಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ...” ಅಂತ ಗಲಗಲ ಅತ್ತಾ ಬಿಟ್ಟರು.

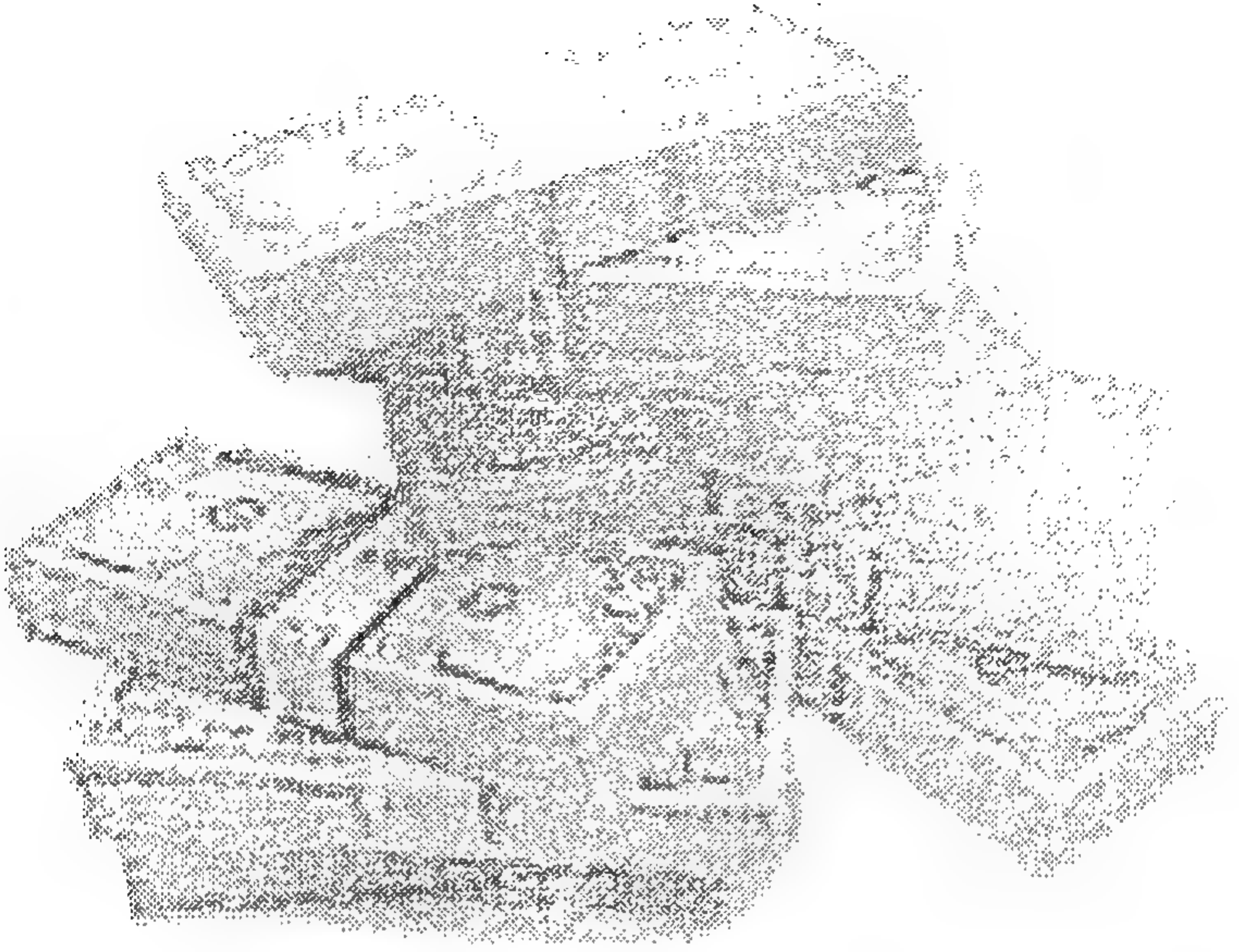
ನಮ್ಮ ಯಂಗ್ ಟರ್ಕುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಆದರೂ ಒಂದು ಕೊರಗು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಸಾರ್ - ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಫೇರ್‌ವೆಲ್ ಮಾಡದೇ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ... ಅಂತ ಯಂಗ್‌ಟರ್ಕ್‌ಗಳು ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ಮಾಡದೇ ಇರುವ ತಪ್ಪನ್ನ ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಕನ್ಸರ್ವೇಟಿವ್ಸ್ ದಾರಿಗೆ ಬರದಿರುವವರನ್ನು - ಯಂಗ್‌ಟರ್ಕ್‌ಗಳ ಹೊಸಾ ತಳಿಗಳನ್ನು - ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಎಪಿಸೋಡನ್ನ ಒಂದು ಮಾಡಲ್ ಆಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಈಗೊಂದು ದಂತಕಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ...!

ಈಸ್ಟರ್ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ

ಹಣಪೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ

ಅದರಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ನಿದ್ರೆ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು

ಗಡಿಯಾರ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಸಮಯ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು

ಪುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಜ್ಞಾನ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು

ಅಧಿಕಾರ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಗೌರವ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು

ಔಷಧಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಆರೋಗ್ಯ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು

ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣಪೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ.
ಹಣದಿಂದ ಅನೇಕಬಾರಿ ನೋವು, ಚಿಂತೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಅತಿ
ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯ, ಹಿತ್ಯೆಷಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ
ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ನನಗೆ ಕಳಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ನೋವು ಚಿಂತೆಗಳು
ನನಗಿರಲಿ.

ನನಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ!

- ಮಣಿ

"ಛೇ"

"ಏನೇ?"

"ಆ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮನ್ನ ಸೋಡಿದ್ರೇನೋ?" ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಸ್ಕೂಪ್ ಪೇಪರ್ನ ತೋರಿಸ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ದು - ನನ್ನಾಕೆ. ಸೋಡೋದೇನು? ಪ್ರತಿಸಿತ್ಯ ಸೋಡ್ತಾಲೇ ಇರ್ತಿಣಿ - ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಬೀದೀಲೇ ಇರೋದು. ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡೂ ಇರ್ತಿಣಿ. ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನು ವೇಳೋಕಾಗುತ್ತೇ? ಅದೂ ಧರ್ಮಪತ್ತಿಗೆಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ ಹೇಳಿದ್ರೆ?"

"ಯಾವ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮೋರೇ?"

"ಅದೇರೇ - ಮುಂದಿನ ಬೀದೀಲಿ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರು - ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪೇಪರ್ ಓದಿದ್ರಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಲ್ವಾ?"

"ಇಲ್ಲ ಕಣೆ"

"ಸರಿ ಸರಿ - ನೀವ್ಯಾಕೆ ನೋಡ್ತೀರ ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ - ಇಲ್ಲೋಡಿ" ಪೇಪರ್ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು.

"ಪಾಪ! ಏನಾಗಿದೆ?"

"ಸದ್ಯ! ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ - ಅವಳ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ"

"ಬರ್ಲಿ - ಸಂತೋಷ."

"ಐವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ನೀವು ಬರೆದಿದ್ದೂ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಅವಳು ಬರೆದಿದ್ದು ಮೂರೇ ವರ್ಷ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದು ನೀವೂ ಇದೀರ."

"ಅಲ್ವೇ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿರೋದಕ್ಕೂ ನಾನಿರೋದಕ್ಕೂ ಏನೇ ಸಂಬಂಧ? ನಾನಿದ್ರೆ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರಬಾರ್ದೂಂತ್ಲೆ? ಇಲ್ಲ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದ್ರೆ ನಾನಿರಬಾರ್ದೂಂತ್ಲೆ?"

"ಅದಲ್ವೇ ಅವಳಿಗೆ 'ಆ' ಅಂದ್ರೆ 'ತೋ' ಅನ್ನೋಕೆ ಬರೊಲ್ಲ - ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಬರೆದ್ದು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಎದ್ದೂ ಬಿದ್ದು - ಇಲ್ಲ - ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕದ್ದು - ಅಂತೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದೇ ಬಿಡ್ತು."

"ಸಂತೋಷ"

"ಸಂತೋಷವಂತೆ - ಸಂತೋಷ. ಅಲ್ವೇ ನಾಚಿಗೆ ಆಗೊಲ್ವೇನೋ ನಿಮ್ಮ?"

"ನೋಡೇ ಆಕೆಗೆ 'ಆ' ಅಂದ್ರೆ 'ತೋ' ಅನ್ನೋಕೆ ಬರೊಲ್ಲ - ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನೀನೇ ಹೇಳ್ತೆ. ಅಂಥಾವ್ರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂತೂಂದ್ರೆ ಅದನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸೋರ್ಗೆ"

ನಾಚಿಕೆ ಆಗ್ಬೇಕು - ಇಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟೋರೆ ಆಗ್ಬೇಕು. ನನಗ್ಯಾಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಆಗ್ಬೇಕು? ಅದ್ರೆ ಆಕೆ ಬಹಳ ಬರದಿರ್ಬೇಕು.”

“ಏನು ಬಹಳ? ಒಂದ್ವದಿಸೈದಿಪ್ಪತ್ತು ಲೇಖನಗಳು - ನಾಲ್ಕು ಕಾದಂಬರಿಗಳು.”

“ಯಾವುದು - ಅವು?”

“ಗುಲಾಮಗಿರಿ” “ಗುಳ್ಳೆ ನರಿ” - “ದೀರ್ಘ ದಂಡ” - “ಪಾದಸೇವೆ”

“ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರದೇ ಇರುತ್ತೇ?”

“ನೋಡಿ - ಸಮಾರಂಭ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ - ಶಾಲು - ಪಾರ - ಫಲಶಾಂಕೂಲ - ಎಂತಹ ಗೌರವ! ನೀವೂ ಬರಿದಿದ್ದೀರ ನೂರಾರು ಲೇಖನಗಳು ಏನು ಪ್ರಯೋಜ್ಞ? ಸಮಾರಂಭ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ - ಶಾಲು - ಪಾರ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು - ಒಂದು ಮೋಸಂಬಿ ಬಂದಿದ್ದೇನಿರೀ ನಿಮ್ಮ?”

“ಅದಿಲ್ಲ - ಆ ಮೂಲೆಮನೆ ಭೀಮಣ್ಣೋರ ಮಗ...”

“ಅದೇ ವೆಂಕಟ್ರಾಮು...”

“ಅವನು ಈಗ ವೆಂಕಟ್ರಾಮು ಅಲ್ಲೀ - ಭರತಕುಮಾರ್. ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಭರತನಾಟ್ಯದ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋದ್ದಲ್ಲಾ ಈಗ ಭರತಮುನಿ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾನೆ - ಭರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

“ಭರತ - ಅಲ್ಲ - ಜಡಭರತ.”

“ಏನೋ - ಅಂತೂ ಅವನೂ ಬಂದ್ವಿಡ್ವಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ - ಅವನ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ.”

“ಅಲ್ಲೇ. ಅವನು ಬಾಶ್‌ರೂಂನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಬಲಭುಜದ ಮೂಳೆ ಮುರಿದು ಆಪರೇಷನ್ ಆಗಿತ್ತುಕ್ಕೆ ಎತ್ತೋಕೇ ಆಗೊಲ್ಲ!”

“ಹೌದ್ರೀ - ಅದೇ ಕರಾಮತ್ತು - ಅಲ್ಲೇ ಇರೋದು ಸೀಕ್ರೆಟ್ಟು.”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಸಹಸ್ರನಾಮ - ಮಂಗಳಾರತಿ - ತೀರ್ಥ - ಪ್ರಸಾದ”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಅಂದ್ರೇ... ನೀವೇ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿ. ಹೋಗ್ಗಿಬಿಡಿ - ನನಗ್ಯಾಕೆ - ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಕುಡಿದು ಹೋಗಿ ಬರೀತಾ ಕೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ.”

“ಅಪ್ಪಾ - ಆಪದ್ವಾಂಧವ ಈಕೆಯ ತೃಪ್ತಿಗಾದರೂ ನನಗೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಿಸಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಬೇಡ್ಕೊಂಡೆ. ಎಷ್ಟೇ ಆಗ್ಲಿ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ - ಭಕ್ತನ ಮೊರೆ ಅವನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವಾರ ಆಯ್ತು - ಒಬ್ಬರು ಬಂದ್ರು - “ಬನ್ನಿ - ಕೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ - ಏನು ಸಮಾಚಾರ?” ಅಂದೆ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸರಸ್ವತಿ ಸುತ ಅಂತ - ಕಾವ್ಯನಾಮ ‘ಗುಂಡುಪುತ್ರ’ ಅಂತ. ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿ - ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಬರೆದಿದ್ದೀನಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಗುಂಡಣ್ಣನವರು

ಅಂತ. ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು - ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ - ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ. ಅವರ ಹೆಸರು "ಗುಂಡಣ್ಣ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ" ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ "ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ" ಆಗಿ - ಅದೇ ಅವರ ಕಾವ್ಯನಾಮವಾಯ್ತು. ಈಗ ಅವರಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ "ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ಕಲಾ ಪೋಷಕ ಸಂಘ" ಅಂತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಸನ್ಮಾನಿಸ್ತೀವಿ. ತಾವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು - ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಸಾರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಯೋಚ್ಛೆ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ರೆ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪೋಬೇಕು ಸಾರ್ - ಬರ್ತೀನಿ ಸಾರ್ ನಮಸ್ಕಾರ - ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರವರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟರು.

.... ತಮ್ಮಣ್ಣ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ.

"ಯೇನ್ಸಾ - ಗುಂಡು ಪುತ್ರರು ಬಂದಂಗಿತ್ತು?"

"ಹೌದಪ್ಪ ಬಂದಿದ್ದು - ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತೇನು ಅವು?"

"ಪೋ - ಚೆಂದಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಸಾ ಯಾಕ್ಲಂದಿದ್ದ್ರಂತೆ? ಯೇನೇಳಿದ್ದು?"

ನನಗೂ ಗುಂಡು ಪುತ್ರರಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತಮ್ಮಣ್ಣ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ.

"ಯಾಕೆ ತಮ್ಮಣ್ಣ ಹಾಗೆ ನಗ್ತೀಯ?"

"ಯೇನಿಲ್ಲ ಸಾ - ಅಲ್ಲಾ ಸಾ - ಸರಿಕರಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತ ಯೆಸ್ಸು ಸಲ ಯೇಳಿದ್ದು ಸಾ ಅವು?"

"ಮೂರು ಸಲ"

"ಅಂದ್ರೆ ಪಾಮಿಯಾನ - ಸೌಂಡು ಸಿಸ್ಟಮ್ಮ - ಯೆಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬಿಲ್ಲು - ಯೀ ಮೂರು ಬಾಬು ನಿಮ್ಮ - ಖರ್ಚು" ಅಂತ.

"ಅವ್ರ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಯಂತೆ - ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಾರಂತೆ."

"ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರ್ದೇನೋ ಬರ್ದವ್ರೆ ಆದ್ರೆ ಸಾಯಿತ್ಯ ಅಲ್ಲ."

"ಮತ್ತೆ?"

"ಮಂಡಿ ಪೇಟೆಯಾಗೆ ಅಂಗ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ"

"ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ."

"ಔದು - ಕೊಟ್ಟೋರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ರೆ ತಾನೆ?"

"ಇವ್ರೂ ಬರೀತಾರಂತೆ?"

“ಔದು ಅಂದ್ರೆ ಯಿವ್ರ ತಂದೆ ಬರ್ದಿದ್ದು ಮಂಡೀ ಪೇಟೆಯಾಗೆ - ಯೀಗ ಯಿವ್ರ ಬರಿಯೋದು ತರಗು ಪೇಟೆಯಾಗೆ ಅಷ್ಟೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.”

“ಅಯ್ಯೋ! ಏನ್ ತಮ್ಮಣ್ಣ?”

“ಯಿನ್ನೊಂದು ಯಿಷಯ ಸಾ. ಯಿವ್ರ ಸಂಗೀತ, ಸಾಯಿತ್ಯ - ನಾಟ್ಯ - ಅಂತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಡಕ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಸಾ - ಯೆಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಕಲೆ ಅಂತ್ಲೇ ಯೇಳೋದು.”

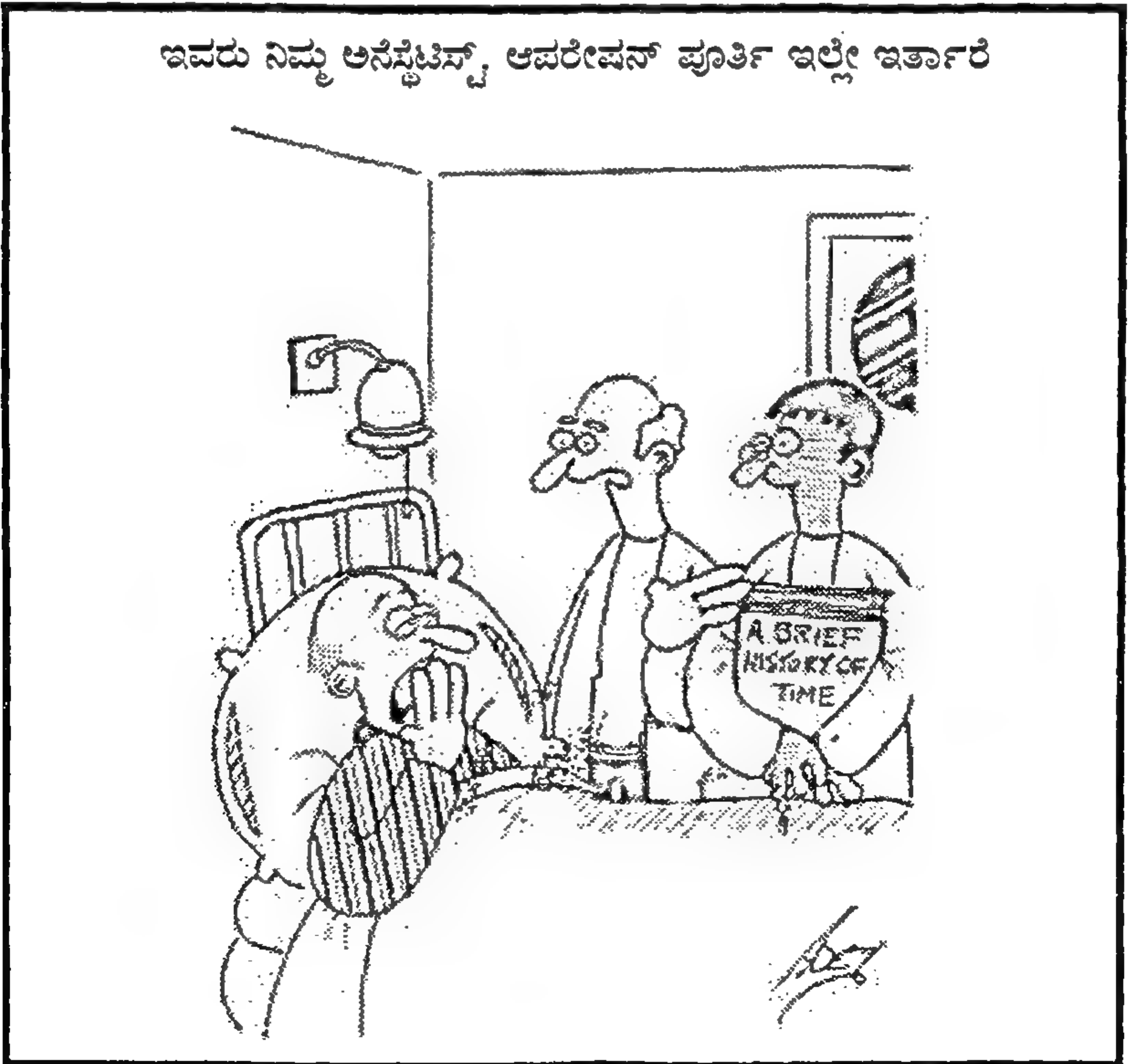
“ಹೌದಾ?”

“ಔದು ಯಿನ್ನು ಯಿವ್ರ ಕೊಡೋ ಬಿರುದುಗಳು ಯೆಂಗಿತ್ಯೆತೆ ಗೊತ್ತಾಸಾ?”

“ಇಲ್ಲ”

“ಯೆಲ್ಲಾ ಅವ್ರ ತಂದೆ ಯೆಸರಾಗೇ ಯಿರ್ತದೆ. ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ಕಲಾ ಚತುರ’ - ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ಕಲಾ ನಿಪುಣ’ - ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ಕಲಾ ಕೇಸಿ’ - ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ಕಲಾರಾದಕ’ - ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥರೇ’ - ‘ಗುಂಡುತೀರ್ಥ ಬೂಸಣ’ - ‘ಗುಂಡು ತೀರ್ಥ ರತ್ನ’ - ಹಿಂಗೆ”

“ಅಯ್ಯೋ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ” ಅಂತ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದೆ.

ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ

- ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ತೀರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟ ನಾವು ಕಾಕಿನಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದಾಗ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಹೊಟಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಸ್ನಾನ ಉಪಹಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊಟಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ನೋಡಿದ ಆಟೋ ಡ್ರೈವರೊಬ್ಬ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅತಿ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಆರ್ಥಾತ್ ನಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಅವನ ಚಾಣಾಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸೋಂಭೇರಿಗಳೆಂಬುದು ಗೋಚರಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನ ನಾವಿದ್ದಷ್ಟೂ ದಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಶಾನೇ ತನ್ನ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ. ನಾವು ಒಪ್ಪಿದ ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಆಟೋಗೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸೀಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮೀಟರುಗಳಿಗೆ, ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಹಾಗೂ ಬ್ರೇಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಇಂಜಿನ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆಟೋನ ನಡೆಸಿದ.!

ಆಟೋ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೀಗೆ: ನನ್ನ ಹೆಸರು 'ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ' ಅಂತ. ನಾನು ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡದ್ದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಅಂತ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು, ನಿಕ್‌ನೇಮ್ ಅಲ್ಲಾ ಆಕ್ರೋನೇಮ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ: "ಹೆಸರು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಲ್ಲದಾಗ ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಆಗ್ಬಿಡುತ್ತೆ ನೋಡಿ - ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾಮಿಡವೋಟ ಇಂದ್ರಶೇಖರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕುಮಾರ ರೆಡ್ಡಿ" ಅಂದ.

"ಸಾಕಾಯ್ತಾ ಇಷ್ಟು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿಟ್ಟದ್ದು? ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂತ ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು" ಎಂದೆ ನಗುತ್ತಾ.

"ನನಗೇನು ಇಷ್ಟಾನಾ ಇಷ್ಟೊಂದುದ್ದದ ಹೆಸರು? ನಿಮ್ಮ ಊರು ಯಾವದೋ, ನಿಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ವಾದ-ವಿವಾದ, ಪೈಪೋಟಿ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕೋ ಸಾಕು ಎನ್ನಿಸಿಬಿಡತ್ತೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆ ತಾತಂದಿರದ್ದು, ಮನೆ ದೇವರದ್ದು, ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಯದ್ದೂ, ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದೂ (ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಟಿ ಪೇರೂ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸುಸಂಗಮವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ನಾಮಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಗು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಈ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪಡುವ ಬಾಧೆ ಹೇಳತೀರದು" ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಬಿಗಿದ!

"ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ಪೇಚಾಡಬೇಡ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಾಮಗಳನ್ನೇ ಇಡುವೆಯಂತೆ" ಅಂದೆ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು.

“ಅದೆಲ್ಲಾಗುತ್ತೇ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ನನ್ನವರೆಗೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಬಿಡ್ತಾರಾ? ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು, ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳು, ಗಂಡು ಮುಂದೇವು, ನಾಲ್ಕುಡಿ ಕೂಡ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ, ಅವರೆ ಅವಿಲ್, ನಿಖಿಲ್ ಅಂತ ಅವರವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದ್ಲಾಯಿಸ್ಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹನೆ ಮೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪುರಾಣ ಶುರು ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಾನೋ ಎಂದು.

“ನಿಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ತೋರಿಸ್ತೀಯಾ, ಹಾಗೂ ನಮಗೆ ಗೈಡಾಗಿ ಕೂಡಾ?”

ಅವನು ನಾವು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ತನ್ನನ್ನ ತಾನೇ self appointed ಆಗ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾವು ಅದನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ratify ಮಾಡಿದ್ದಂಗಾಯ್ತು, ಅಷ್ಟೆ!

ಅವನ ಕೆಲಸ ಅಂದರೆ ಆ ಹೋಟಲಿನ ಎದುರಿಗಿರೋ ದೊಡ್ಡ ಅತ್ತಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿರುವುದು. ಹಾಗಾಗೇ ತಾನೇ ನಾವು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದು? ಮಾಲ್‌ಗಳಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಚಿಳ್ಳೆ ಆಟೋದವರನ್ನ ಕರೆದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವುದು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರ ಹತ್ತಿರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಒಂದೈನೂರು, ಆರುನೂರು ಎಂದು ದಿನಂಪ್ರತಿಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜಾಣ, ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಪಡದೆ ಮೀಟರ್ - ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಎಲ್ಲಾ ನಾಜೋಕಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಈ ರೋಡಿನಿಂದ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 4-turn ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತುಂಬ ದೂರ ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು. ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಜೊತೆಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಕೂಡ ಸಾಧಿಸೋದು ಅವನ ವಿಶೇಷತೆ, ಇರಲಿ.

ಈಗ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು! ನಾವಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕೂ ದಿನ ಅವನು ಉಪವಾಸ: ಸೋಮವಾರ ಸಾಮರ್ಲಕೋಟ ಈಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾರ ಆಂಜನೇಯನಿಗಾಗಿ, ಬುಧವಾರ ಗುಂಟೂರಿನ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ, ಗುರುವಾರ ವಿಜಯವಾಡದ ವಿಜಯ ದುರ್ಗೆಗಾಗಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅವನಿಗಿದ್ದ ಮೂರೆಕರೆ ಜಮೀನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಕಳಕೊಂಡ ಮೇಲಿಂದ ದೇವರ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಸುಪುತ್ರರನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕರ್ ಮಾಡಿಸುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ಅವರನ್ನು ‘ಕಾರ್ಮೆಂಟಿಗೆ’ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನು ತನ್ನ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ (5ನೇ ತರಗತಿ) ಲೀಡರ್ ಕೂಡ! ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನಂತೂ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕನಸು ಕೂಡಾ ಕಾಣ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ! ಆ ಮಕ್ಕಳು ಯೂನಿಫಾರಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಟೈ, ಬ್ರಾಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಈ ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತದೆ!

ಕಪ್ಪಿಗೆ ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಅಂತಿರೋ ಹಣೆಗೆ ಚೊಕ್ಕದಾಗಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದ ವಿಭೂತಿ ಇಟ್ಟು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಢಾಳಾಗಿ ವಿಜಯ ದುರ್ಗೆಯ ಪ್ರಸಾದ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪಸ್ವಾಮಿಯ ಗಂಧವಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆದರ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪೂಜೆಯ ಪ್ರಸಾದ ಕುಂಕುಮ ಇಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಣೆ area ಎಲ್ಲಾ fully occupied! ಹಾಗಾಗಿ ಆಂಜನೇಯನ ಚಂದನ ಮೂಗಿಗಳಿರುತ್ತದೆ. Shree encroachment ಆಗಿ!

ಕಾಕಿನಾಡದ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಹಾಗೂ ಭವ್ಯವಾದ ದೇವಾಲಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲೂ ನಾವು, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ! ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ 'ಅಮ್ಮಾ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಒಡನೆಯೇ ನೀವು ಎರಡು ಸುಜ್ಜಿ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಆಮೇಲೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂತ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ, ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದೆ" ಅಂದ.

ನನಗಾSS, ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲ! ಮತ್ತೇ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಅವನಿಂದ ಅದೇ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು! ಮೂರನೆಯ ಸಲ ನಾನೇ ಬದಲಾದೆ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ದರ್ಶನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯಾದರೂ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ!

ಸಮುದ್ರ ತೀರ, ಕೈಮಗ್ಗಗಳು, ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ತೋರಿಸಿದ ನಂತರ ಊರ ಪ್ರವೇಶವಾಗುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೇವರ ಪಟಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ನವ ಯುವಕ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮುಂದೆ ಮೇಜು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಟೀಲ್ ತಟ್ಟೆಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮದ ದಿಂಥಿ. ಈ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓಡಾಡುವ ಒಂದೆರಡು ಹುಡುಗರು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೊಂಡೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮುಂದು ನಡೆದಾಗ ಈ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್‌ಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ನವ ಯುವಕ - 25 ವರ್ಷವಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅವನ ವಯಸ್ಸು - ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದ ದೇಹ, ಆರೋಗ್ಯದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖ! ನಮ್ಮ ಆಟೋ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಆ ಹುಡುಗರು ತಟ್ಟೆ ತಂದು ಆಟೋವಿನ ಎಲ್ಲಾ vinblue partsಗೂ ನೀರು ಸವರಿದ ಕೈಯಿಂದ ಕುಂಕುಮದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಳಿದರು. ತದನಂತರ ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ 10 ರೂ. ನೋಟನ್ನು ಆ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಆಗ ಆ(ಬಾಸ್) ನವ ಯುವಕನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಬಿದ್ದು ಆ ಮುಖದಿಂದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಗೆ ಚಿಮ್ಮಲ್ಪಟ್ಟಿತು! ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ ತಲೆಬಾಗಿ ಹೊರಟ, ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿ, ಹಣೆಗೆ ಒತ್ತಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಗಾಡಿಗೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನಾಗತ್ತೆ? ಎರಡೂ ಬದಿಗೂ ಲಾರಿಗಳೂ, ಬಸ್ಸುಗಳೂ, ಖಾಸಗಿ ವಾಹನಗಳೂ, ದ್ವಿಚಕ್ರ, ತ್ರಿಚಕ್ರ ವಾಹನಗಳೂ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ಸಂಭ್ರಮ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದೆ!

“ಸಂಭ್ರಮ ಅಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮಾ. ಇದು ಊರ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಹಾಗೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪದ್ಧತಿ. ಇದು ನಮ್ಮೂರ ದೇವತೆ ಅಂದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಅಂದೊಳ್ಳಿ” ಅಂದ ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊರ ತರುತ್ತಾ.

“ಈ ಪಾಟಿ ಪಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೇವರುಗಳಿಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿಮ್ಮೊರನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲಾ?”

ಸ್ವಲ್ಪ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಚೇತರಿಸ್ಕೊಂಡಿಟ್ಟ ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ:

“ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಾರ್ಡ್, ಎಲ್ಲಾ ದೇವರೂ ಒಂದೇ ತಾನೆ?”

ನಾನ್ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿ? “ಹಾಗಾದ್ರೆ ಯಾಕಿಷ್ಟೊಂದು ಪಟಗಳು? ಒಂದೇ ಒಂದಿದ್ದೂ, ಸಾಕು” ಎಂದೆ.

“ಎಲ್ಲಾ ಮತದವರಿಗೂ ಅವರವರ ದೇವರುಗಳಿದ್ದೆ, ತಾನೆ ಅವರವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ?”
point to be noted. ಸರಿ.

“ಅದಿಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೇನಾ ಕುಂಕುಮ ಬಳಿಯೋದು?” ಅಂತ ನಗಾಡಿದೆ “ಆದ್ರೂ ಈ “ದೈವಭಕ್ತಿ”ನ explain ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹೀಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬತ್ತಾ? ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಆಳು, ಕೂಲಿ ಆದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸ್ಕೊಬಹುದು?”

“ಏನಂದಿರಿ? ಕೂಲಿನಾ? ಅವನ್ಯಾಕೆ ಕೂಲಿ ಆಗ್ತಾನೆ? ಅವನು ಇಲ್ಲೇ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದವ. ಈಗ ಒಳ್ಳೆ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. 15 ಎಕರೆ ಜಮೀನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಫಾರಂ ಹೌಸ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ, ಆಡು, ಕೋಳಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅವನಿಗೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳ ಕೃಪೆ!”

“ನನಗದೇ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಿಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇರೋನಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಚಂದಾ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೀರಾ?”

“ಓ... ಅದಾ... ಅದೇ... ಅದೂ... ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ? (ಯಾರಿಂದಲೋ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ!). ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಸಾ ಡಿ.ಸಿ. ಸಾಹೇಬರು ಇದೆಲ್ಲಾ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಸ್ಕೋಬಾರ್ದು. ಜೊತೆಗೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ nuisance ಕೂಡ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಏನೇನೂ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಫ್-ಸಿಫಾಯಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು, ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಕೇಳಿ. ಆಗ್ಬೇಕಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಗ್ಬೋಯ್ತು! ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಮುದುಕಿ, ಡಿ.ಸಿ.ಯವರ ತಾಯಿ ಗೊಟಕ್ ಅಂತು! ಹೃದಯಾಘಾತ ಅಂತ ಅಂದು, ಅದಕ್ಕೆ! ಇನ್ನು ಸಾಹೇಬ್ರಾ? ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಹೊರಟೇಹೋದು, ಪಕ್ಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳ (collective perhaps?) ಕೋಪ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು?” ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಆ ದೇವತೆಗಳು ವಾಪಸ್ ಬಂದು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ!”

“ಹಾಗಾದರೆ ಆಖಿಲ್, ನಿಖಿಲ್‌ರೂ ಕೂಡಾ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಅಂದರೆ ಡಿ.ಸಿ.ಗಳಾದಾಗ ಹೀಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸ್ತಾರಾ? ಆಗಲೂ ಮಿಲ್ಕರೆಡ್ಡಿ ತನ್ನ ಮಾಮೂಲನ್ನು ಅರ್ಪಿಸ್ತೆ ಇರ್ದಾನಾ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ರೈಲ್ವೇ ನಿಲ್ದಾಣ ಬಂದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ!

★ ★ ★

ತುಂತುರು

- ದ೦ನಳಿ

- ಬೆಂಗಲೂರು? ನಾಮಕವಾಸ್ತೆ ಅಥವಾ ನಾಮ್ ಕಾ waste?
- Bangalore ಬೆಂಗಲೂರು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಟ್‌ಹೋಲ್ಸ್, ಗಾರ್ಬೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬ್ರೈಬ್ಸ್ ಮಾಯವಾಗುವದೆ?
- ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ದೇವರನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು. ದೇವನಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ನೀಡಿ ಗರಿಷ್ಠ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ.
- ಅಮಿತಾಬ್ ಆರೋಗ್ಯ: ಕಬಿ ಅಪ್ ಕಬಿ ಡೌನ್
- ರಸ್ತೆಗುಂಡಿಗಳಲ್ಲ, ಮೊದಲು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ (ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಲು)
- ಬಾಳ ರಾಕ್ರೆ: ಶಿವ ಸೈನಿಕರೆ, ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬೆಳಗಾವಿ ನಮ್ಮದು. ಶಿವ ಸೈನಿಕ: ಓ! ಭಕ್ತಪತಿ, ಓ ಮಹಾರಾಜ್! ಆದರೆ ನಾವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲ.....
- ಲಾಲೂ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ರಾಬ್ರಿ ಆದರ್ಶ ಹಿಂದೂ ದಂಪತಿಗಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ೯ ಮಕ್ಕಳು. (ಪ್ರತಿ ಹಿಂದೂ ದಂಪತಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂವರೂ ಮಕ್ಕಳಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಆರ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್ ಕರೆಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ)
- ಮನುಷ್ಯ ದೇವರಿಗೆ ಈಗ ಪಂಚತಾರಾ ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (೨೦೦ ಕೋಟಿ ರೂ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ಕಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ)
- ಈ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಧಿಯನ್ನು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದಿನಂತೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.
- ಸೂಪರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೇಗೆ ಆಗಬಹುದು? ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕೈಪಿಡಿ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೂಪರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಆದ ದೇವನಿಗೆ ವಂದನೆಗಳು.
- ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವವರ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ದಂಧೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯತೊಡಗುತ್ತಾರೆ..
- ಕೆಂಪು ಹಸಿರು ಹಳದಿ ಬಲೂನ್‌ಗಳು ಮೇಲೇಕೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ? ಅವುಗಳ ಬಣ್ಣದಿಂದಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ.
- ನಿನಗೆ ಎಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಸೀಟ್ ಬೇಕೆ? ನನಗೆ ಎಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಬೇಕು.
- ಈಗ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ೧೨ ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ವಯಸ್ಕತನ. ೨೫ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೃದಯಾಘಾತ.. ೪೦ಕ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ.

ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

‘ಅಪರಾಧಿಗಳು ಹಾಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುರಿತು ನಿರ್ಭೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ’ -
ನ್ಯಾ. ಬನ್ನೂರ್‌ಮಠ್

ನರಿಯೇ ರಾಜನು ನರಿಯೇ ಮಂತ್ರಿಯು ಜೀವನ ಮಂತ್ರವೆ ಕುಟಿಲತೆಯು
ಯೋಚನೆಯಂತೆಯೆ ಯೋಜನೆ ಸಹಜವು ರೌಡಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಪರಾಧಿಯೆ ಗಣ್ಯನು.

★★★

‘ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಿಸ್ತು ಸಲ್ಲ’ - ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್

ಮನೆಯೊಳಗಿತ್ತ ಸಹಿಸಲು ಮಡದಿ ರಸ್ತೆಯೊಳಗಾರಕ್ಷಕನು
ಕಚೇರಿಯಲ್ಲೇ ಅಶಿಸ್ತು ಸಾಧ್ಯವು ಅದುವೇ ಬಿಡದಿಯು ನೌಕರಗೆ

★★★

‘ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ಗೆ ಸಮಾಜದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ’ - ಡಾ. ಸಿಆರ್‌ಸಿ

ಸರ್ವ ರೋಗಕ್ಕೂ ಸಾರಾಯಿ ಮದ್ದು ಎಂದು ನಂಬಿದವ ನಿಜಕು ಮೊದ್ದು
ರೋಗರುಜಿನದಾರಿದ್ದರ ರಸ್ತೆಗೆ ಸಾರಾಯಿ ಬಾಟಲಿ ಸರಪದ್ದು

★★★

‘ರಸಯುಷಿ: ಸರಕಾರದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ’ - ಸುದ್ದಿ

ಕುವೆಂಪುವನ್ನು ಕಬ್ಬಿಗರ್ ನೆನೆದರೆ ರಸಯುಷಿಗದುವೇ ಸರಿ ನಮನ
ಅಕ್ಷರವರಿಯದ ಅಕ್ಷರಾರಿಗಳು ಮಾಳ್ವಕ್ರಿಯೆಗಿರಲೆಮ್ಮ ಖಂಡನ

★★★

‘ಮೊದಲೇ ಜಾಗರೂಕರಾದರೆ ಶ್ರವಣ ದೋಷವಿರದು’ - ಕಿವಿವೈದ್ಯ

ಕಿವಿಕಚ್ಚುವ ಮಡದಿಯಂ ಸಚಿವಘೋರ ಭಾಷಣವಂ
ನೂತನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳಂ ದೂರವಿಡೆ ದೂರವೇ ಶ್ರವಣ ದೋಷವುಂ

★★★

‘ಪಂಚಾಯತ್ ಚುನಾವಣೆ: ಹಲವೆಡೆ ದೊಂಬಿ’ - ಸುದ್ದಿ

ದೊಂಬಿಯಾಟವಯ್ಯಾ ಚುನಾವಣೆ ಪುಢಾರಿಯಾಡುವ ದೊಂಬಿಯಾಟವಯ್ಯಾ
ಹಣವ ಹರಿಸಿ ಸುರೆಸ್ಸಾನವ ಮಾಡಿಸಿ ಮತವ ಪಡೆವನಯ್ಯಾ, ಟೋಪಿ ಬೀಳ್ವವಯ್ಯಾ...

★★★

‘ಲಂಚ: 11 ಸಂಸದರ ಉಚ್ಚಾಟನೆ’ - ಸುದ್ದಿ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಂಸದರಿಗಿರುವುದು ಜನರೊಡ ‘ಸ’ದರ, Sum ಸದರ ‘ದರ’ವಿರದ
ಸಂಸದರ ಆದರವಿರ್ದದು, ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ಯಾಯಕೆ ಅನಾದರ

★ ★ ★

‘ಸಜ್ಜನರು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿ’ - ದಾ|| ಶಾಂತವೀರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ

ದುರ್ವಸನದ ಗಂಧದಿ ರಾಸಭವು ಅಮೇಧ್ಯದ ಒಲವಿಗೆ ಸೂಕರವು
ರಾಡಿಯ ನಾಡಿಗೆ ಮಷಕವು ಭೂಷಣ ಸಜ್ಜನಿಗೆ ಸಲ್ಲದು ರಾಜಕಾರಣವು

★ ★ ★

‘Call Centre ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಹತ್ಯೆ’ - ಸುದ್ದಿ

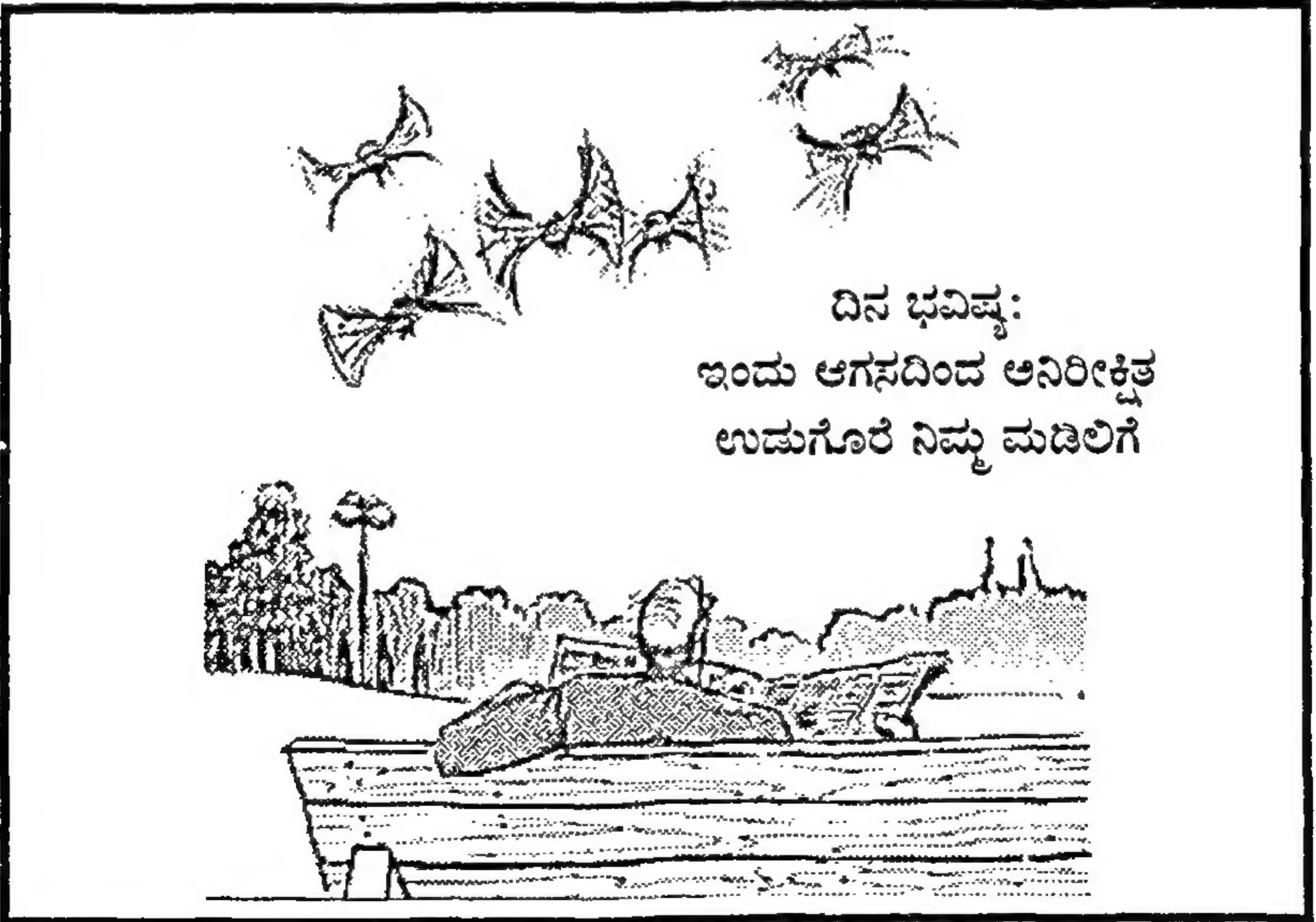
Call ಸೆಂಟರಿನ ಅಕಾಲ ಕರೆಯು ಕಾಲನ ಕರೆಯಾಯ್ತುಕಟಕಟ
ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯವು ಹಣದ ಮೌಲ್ಯಕಿಂ ಗೌಣವಾಗಿವುದು ವಿಧಿವಿಕಟ

★ ★ ★

‘ಕಳಪೆ ರಸ್ತೆ: ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಹೊಣೆ’ - ಬಸವರಾಜ ಹೊರಟ್ಟ

“ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಅಣ್ಣಮ್ಮಗಳು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಚಪ್ಪರಮ್ಮಳಿಗಳು
ರಸ್ತೆ ಕಳಪೆಗಿವೆ ಕಾರಣಗಳು, ಹೊರ ಅಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮ ಆಪಾದನೆಗಳು” - ಅಧಿಕಾರಿ

★ ★ ★

ವಾಸದಿ ಕ್ರೈಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ನಡಪರಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ಟೆ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
ಫೋನ್ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
ಫೋನ್ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
ಫೋನ್ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪೆಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಜೇವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

**ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ**

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಪಾಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಆಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಪ್ರಾ.ಪ.ಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಪಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>